

LEGEA nr. 76 din 16 ianuarie 2002

privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă

EMITENT:

Parlamentul

PUBLICAT ÎN:

Monitorul Oficial nr. 103 din 6 februarie 2002

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 09 Iulie 2018

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

În România fiecărei persoane îi sunt garantate dreptul de a-și alege liber profesia și locul de muncă, precum și dreptul la asigurările pentru șomaj.

ART. 2

Prevederile prezentei legi reglementează măsurile pentru realizarea strategiilor și politicilor elaborate în vederea protecției persoanelor pentru riscul de șomaj, asigurării unui nivel ridicat al ocupării și adaptării forței de muncă la cerințele pieței muncii.

ART. 3

Măsurile prevăzute de prezenta lege au drept scop realizarea următoarelor obiective pe piața muncii:

- a) prevenirea șomajului și combaterea efectelor sociale ale acestuia;
- b) încadrarea sau reîncadrarea în muncă a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- c) sprijinirea ocupării persoanelor aparținând unor categorii defavorizate ale populației;
- d) asigurarea egalității șanselor pe piața muncii;
- e) stimularea șomerilor în vederea ocupării unui loc de muncă;
- f) stimularea angajatorilor pentru încadrarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- g) îmbunătățirea structurii ocupării pe ramuri economice și zone geografice;
- h) creșterea mobilității forței de muncă în condițiile schimbărilor structurale care se produc în economia națională;
- i) protecția persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj

ART. 4

(1) În aplicarea prevederilor prezentei legi sunt excluse orice fel de discriminări pe criterii politice, de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex și vârstă.

(2) Măsurile și drepturile speciale acordate prin prezenta lege unor categorii de persoane defavorizate nu constituie discriminare în sensul prevederilor alin. (1).

CAP. II

Concepte privind piața muncii

SECȚIUNEA 1

Termeni și expresii utilizate

ART. 5

În sensul prevederilor prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

I. angajator - persoană juridică sau persoană fizică cu sediul, respectiv domiciliul, în România ori sucursala, filiala, agenția, reprezentanta din România a unei persoane juridice străine cu sediul în străinătate, autorizată potrivit legii, care încadrează forța de muncă în condițiile legii;

II. loc de muncă - cadrul în care se desfășoară o activitate din care se obține un venit și în care se materializează raporturile juridice de muncă sau raporturile juridice de serviciu;

III. persoană în căutarea unui loc de muncă - persoana care face demersuri pentru a-și găsi un loc de muncă, prin mijloace proprii sau prin înregistrare la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința ori la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condițiile legii;

IV. șomer - persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este în căutarea unui loc de muncă de la vârsta de minimum 16 ani și până la îndeplinirea condițiilor de pensionare;

b) starea de sănătate și capacitățile fizice și psihice o fac aptă pentru prestarea unei munci;

c) nu are loc de muncă, nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă, în vigoare;

d) este disponibilă să înceapă lucrul în perioada imediat următoare, dacă s-ar găsi un loc de muncă.

IV¹. șomer înregistrat - persoana care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la pct. IV și se înregistrează la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința ori la alt furnizor de servicii de ocupare, care funcționează în condițiile prevăzute de lege, în vederea obținerii unui loc de muncă.

IV². șomer de lungă durată - persoana care este șomer pe o perioadă mai mare de 12 luni, în cazul persoanelor cu vârsta de minimum 25 de ani și pe o perioadă de 6 luni, în cazul persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16 ani și până la împlinirea vârstei de 25 de ani;

IV³. tânăr cu risc de marginalizare socială - persoana cu vârsta cuprinsă între 16-26 de ani, care îndeplinește condițiile prevăzute la punctul IV, se înregistrează la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința și se încadrează în una dintre următoarele categorii:

- a) se află în sistemul de protecție a copilului sau provine din acest sistem;
- b) are dizabilități;
- c) nu are familie sau a cărei familie nu îi poate asigura întreținerea;
- d) are copii în întreținere;
- e) a executat una sau mai multe pedepse privative de libertate;
- f) este victimă a traficului de persoane.

IV⁴. tânăr NEET - persoana cu vârsta cuprinsă între 16 ani și până la împlinirea vârstei de 25 de ani, care nu are loc de muncă, nu urmează o formă de învățământ și nu participă la activități de formare profesională;

V. stagiul de cotizare - perioada de timp pentru care persoana a fost asigurată obligatoriu în sistemul asigurărilor pentru șomaj, precum și perioada de timp pentru care persoana a fost asigurată facultativ prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj și prin plata în temeiul acestui contract de asigurare a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj;

VI. asigurat - persoana fizică ce realizează venituri, potrivit legii, și care este asigurată obligatoriu în sistemul asigurărilor pentru șomaj, precum și persoana care se asigură facultativ prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj și prin plata în temeiul acestui contract de asigurare a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj;

VII. indemnizație de șomaj - o compensație parțială a veniturilor asiguratului ca urmare a pierderii locului de muncă sau a veniturilor absolvenților instituțiilor de învățământ care nu s-au putut încadra în muncă;

VIII. măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă - acele măsuri care au ca scop sprijinirea persoanelor în căutarea unui loc de muncă și, în mod deosebit, a șomerilor pentru a dobândi statutul de persoană ocupată.

IX. Indicatorul social de referință al asigurărilor pentru șomaj și stimulării ocupării forței de muncă, denumit în continuare indicator social de referință, reprezintă unitatea exprimată în lei la nivelul căreia se raportează prestațiile bănești suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, acordate atât în vederea asigurării protecției persoanelor în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj, cât și în vederea stimulării anumitor categorii de persoane pentru a se încadra în muncă, precum și a angajatorilor pentru a încadra în muncă persoane în căutarea unui loc de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Indicatori statistici privind piața muncii

ART. 6

(1) La nivel național și teritorial situațiile și evoluțiile de pe piața muncii sunt monitorizate, în principal, cu ajutorul unui sistem de indicatori statistici privind:

- a) resursele de muncă;
- b) populația activă;
- c) populația ocupată;
- d) șomerii;
- e) locurile de muncă vacante;
- f) indemnizația de șomaj;
- g) populația ieșită din șomaj prin ocupare, precum și prin părăsirea pieței muncii;
- h) rata șomajului.

(2) Sistemul de indicatori statistici și metodologia de calcul a acestora se stabilesc de Institutul Național de Statistică în colaborare cu Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

ART. 7

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, pe baza documentelor primare de înregistrare a șomerilor, a comunicărilor făcute de furnizorii de servicii de ocupare acreditați și de angajatori privind locurile de muncă vacante, calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. d)-h) și alți indicatori specifici pieței muncii.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă elaborează, în funcție de necesități, analize, studii și cercetări statistice speciale privind situația și evoluția șomajului și a ocupării, la nivel național și teritorial, pe domenii de activitate.

ART. 8

(1) Pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 7 Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă asigură condițiile materiale, organizatorice și manageriale corespunzătoare, elaborează și administrează sistemul documentelor primare, constituie și exploatează baza proprie de date.

(2) Pentru realizarea unor analize, studii și cercetări statistice speciale de natura celor prevăzute la art. 7 alin. (2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate angaja și serviciile unor prestatori specializați.

(3) Metodologia de realizare a cercetărilor statistice speciale va fi avizată, potrivit legii, de Institutul Național de Statistică.

ART. 9

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă are obligația să facă publici indicatorii statistici privind piața muncii, cu o periodicitate care va fi stabilită o dată cu sistemul de indicatori prevăzut la art. 6 alin. (1).

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va pune la dispoziție Ministerului Muncii și Justiției Sociale indicatorii statistici, rezultatele cercetărilor statistice speciale, analizele și studiile statistice.

ART. 10

(1) Angajatorii au obligația să comunice agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare agenții pentru ocuparea forței de muncă, în căror rază își au sediul, respectiv domiciliul, toate locurile de muncă vacante, în termen de 5 zile lucrătoare de la vacantarea acestora.

(2) Furnizorii de servicii de ocupare acreditați au obligația de a comunica lunar agențiilor pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază își au sediul date privind numărul șomerilor mediați și încadrați în muncă.

(3) Angajatorii au obligația să comunice agențiilor pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, ocuparea locurilor de muncă vacante care au fost comunicate potrivit alin. (1), în termen de o zi de la data ocupării acestora, în condițiile legii.

ART. 11

În vederea elaborării strategiilor și politicilor, precum și pentru adoptarea unor măsuri pe piața muncii, la nivel național, pe domenii de activitate, ramuri, sectoare economice sau zone, Ministerul Muncii și Justiției Sociale inițiază reglementări privind obligativitatea angajatorilor de a comunica informațiile necesare cu privire la forța de muncă.

ART. 12

În sensul prezentei legi, Institutul Național de Statistică are următoarele atribuții:

- a) calculează indicatorii statistici prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. a)-c);
- b) furnizează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă datele privind forța de muncă, rezultate din cercetările statistice proprii;
- c) elaborează în colaborare cu Ministerul Muncii și Justiției Sociale sistemul de indicatori statistici ai pieței muncii și metodologia de calcul a acestora;
- d) avizează cercetările statistice speciale realizate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau de Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

SECȚIUNEA a 3-a

Clasificarea ocupațiilor

ART. 13

Clasificarea ocupațiilor din România este sistemul de identificare, ierarhizare, codificare a ocupațiilor din economie, care se elaborează de Ministerul Muncii și Justiției Sociale în colaborare cu Institutul Național de Statistică, cu alte ministere și instituții publice interesate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

ART. 14

(1) Procedura de actualizare a Clasificării ocupațiilor din România se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și justiției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică.

(2) Actualizarea Clasificării ocupațiilor din România se realizează, periodic, la solicitarea celor interesați sau în baza unor reglementări speciale, prin ordin comun al ministrului muncii și justiției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 15

Utilizarea Clasificării ocupațiilor din România este obligatorie la completarea documentelor oficiale.

SECȚIUNEA a 4-a Categorii de beneficiari

ART. 16

Beneficiari ai prevederilor prezentei legi sunt persoanele în căutarea unui loc de muncă, aflate în una dintre următoarele situații:

- a) au devenit șomeri în sensul prevederilor art. 5 pct. IV lit c);
- b) nu au putut ocupa loc de muncă după absolvirea unei instituții de învățământ;
- c) ocupa un loc de muncă și, din diferite motive, doresc schimbarea acestuia;
- d) au obținut statutul de refugiat sau beneficiază de altă formă de protecție internațională, conform legii, sau se află în procedura de soluționare a cererii de azil și au acces pe piața muncii, în condițiile prevăzute de lege.
- e) sunt cetățeni străini sau apatrizi care au fost încadrați în muncă sau au realizat venituri în România sau care au drept de muncă pe teritoriul României, conform legii;
- f) nu au putut ocupa loc de muncă după repatriere sau după eliberarea din detenție.

ART. 17

(1) În vederea stabilirii dreptului de indemnizație de șomaj, șomerii prevăzuți la art. 16 lit. a) sunt persoanele care se pot găsi în una dintre următoarele situații:

- a) le-au încetat raporturile de muncă din motive neimputabile lor;
- b) le-au încetat raporturile de serviciu din motive neimputabile lor;
- c) le-a încetat mandatul pentru care au fost numiți sau aleși, dacă anterior nu au fost încadrați în muncă sau dacă reluarea activității nu mai este posibilă din cauza încetării definitive a activității angajatorului, în situația persoanelor prevăzute la art. 19 lit. c);
- d) abrogată;
- d¹) le-a încetat mandatul pentru care au fost aleși, în situația persoanelor prevăzute la art. 19 lit. d);
- e) le-a încetat raportul de muncă în calitate de membru cooperador, din motive neimputabile lor;
- f) au încheiat contract de asigurare pentru șomaj și nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;
- g) au încetat activitatea ca urmare a pensionării pentru invaliditate și care, ulterior, au redobândit capacitatea de muncă și nu au reușit să se încadreze în muncă;
- h) le-au încetat raporturile de muncă sau de serviciu din motive neimputabile lor, în perioada de suspendare a acestora, potrivit legii;
- i) abrogată;
- j) reintegrarea în muncă, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, nu mai este posibilă la unitățile la care au fost încadrate în muncă anterior, din cauza încetării definitive a activității, sau la unitățile care au preluat patrimoniul acestora;
- k) le-a încetat contractul de mandat sau contractul de management, în situația persoanelor prevăzute la art. 19 lit. f) și g);

l) le-a încetat activitatea desfășurată în baza raportului juridic, în considerarea căruia au realizat venituri de natura celor prevăzute la art. 19 lit. h), din motive neimputabile lor;

m) le-a încetat activitatea desfășurată în baza raportului juridic, în considerarea căruia au realizat venituri de natura celor prevăzute la art. 19 lit. i), din motive neimputabile lor.

(2) Sunt asimilate șomerilor persoanele aflate în situațiile prevăzute la art. 16 lit. b), dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt absolvenți ai instituțiilor de învățământ, în vârstă de minimum 16 ani, care într-o perioadă de 60 de zile de la absolvire nu au reușit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

b) sunt absolvenți ai școlilor speciale pentru persoane cu handicap în vârstă de minimum 16 ani, care nu au reușit să se încadreze în muncă potrivit pregătirii profesionale;

c) abrogată;

CAP. III

Sistemul asigurărilor pentru șomaj

SECȚIUNEA 1

Categoriile de asigurați

ART. 18

(1) În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate, în condițiile prezentei legi, persoanele fizice, denumite în continuare asigurați.

(2) Asigurații pot fi:

a) cetățenii români care sunt încadrați în muncă sau realizează venituri în România, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;

b) cetățeni români care lucrează în străinătate, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;

c) cetățeni străini sau apatrizi care, pe perioada în care au domiciliul sau reședința în România, sunt încadrați în muncă sau realizează venituri, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari.

(3) Asigurații au dreptul să beneficieze de indemnizație de șomaj, conform prezentei legi.

ART. 19

În sistemul asigurărilor pentru șomaj sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari:

a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii;

b) funcționarii publici și alte persoane care desfășoară activități pe baza actului de numire;

c) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorităților executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;

d) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial, respectiv entități, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfășoară activități nonprofit, cum ar fi: asociații, fundații, partide politice, organizații patronale, organizații sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase, pe durata mandatului, cu excepția președintelui asociației de proprietari sau a altor persoane care desfășoară activitate în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare;

e) persoanele care desfășoară activitate pe baza unui raport de muncă stabilit, în calitate de membru cooperativ, potrivit Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperatiei, republicată;

f) directorii care desfășoară activitate pe bază de contract de mandat și membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, pe durata mandatului, precum și managerii care desfășoară activități pe bază de contract în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) administratorii societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, care desfășoară activitate pe bază de contract de mandat;

h) persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, atât în România, cât și pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al unui stat membru al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, pentru care autoritățile competente ale acestor state sau organismele desemnate ale acestor autorități stabilesc că, pentru veniturile realizate în afara României, legislația aplicabilă în domeniul contribuțiilor sociale obligatorii este cea din România;

i) persoanele fizice cetățeni români, cetățenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România și care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

ART. 20

(1) Se pot asigura facultativ în sistemul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi, următoarele persoane:

- a) asociat unic, asociați;
- b) persoane fizice autorizate, întreprinzători persoane fizice, titulari ai întreprinderilor individuale, precum și membrii întreprinderilor familiale;
- c) cetățeni români care lucrează în străinătate, conform legii, și care nu se regăsesc în situația prevăzută la art. 19 lit. h);
- d) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-c).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) se pot asigura facultativ în sistemul asigurărilor pentru șomaj prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj și prin plata în temeiul acestui contract de asigurare a contribuției la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă este egală cu cota prevăzută la art. 220⁶ alin. (4) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care revine bugetului asigurărilor pentru șomaj din cota contribuției asiguratorie pentru muncă prevăzută la art. 220³ din același act normativ.

ART. 21

Angajatorii la care își desfășoară activitatea persoanele prevăzute la art. 19 lit. a) - g), precum și persoanele fizice prevăzute la art. 19 lit. h) și i), după caz, sunt obligați să depună declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor legale.

ART. 22

(1) Persoanele prevăzute la art. 20 pot încheia contract de asigurare pentru șomaj cu agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au cel puțin vârsta de 18 ani și sunt asigurate în sistemul public de pensii și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Venitul lunar pentru care se asigură persoanele prevăzute la art. 20 nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii, și mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, stabilit potrivit legii, în vigoare în luna pentru care se plătește contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzută la art. 20 alin. (2).

ART. 22¹

(1) Persoanele care sunt supuse legislației de asigurări sociale din România în condițiile prevăzute de reglementările Uniunii Europene cu privire la aplicarea regimurilor de securitate socială a salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Uniunii Europene sau de reglementările europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, având angajator care nu are sediul social ori reprezentanța pe teritoriul României, se pot asigura în sistemul asigurărilor pentru șomaj din România prin încheierea unui contract de asigurare pentru șomaj, cu agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își au, după caz, domiciliul, reședința sau își exercită dreptul la rezidență potrivit legii, în condițiile în care sunt asigurate în sistemul public de pensii și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și nu au statut de pensionar, conform legii.

(2) Venitul lunar la care se pot asigura persoanele prevăzute la alin. (1) și la care se plătește contribuția la bugetul asigurărilor pentru șomaj prevăzută la art. 20 alin. (2) nu poate fi mai mic decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii, și mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

SECȚIUNEA a 2-a

Bugetul asigurărilor pentru șomaj

ART. 23

(1) Bugetul asigurărilor pentru șomaj cuprinde veniturile și cheltuielile sistemului asigurărilor pentru șomaj.

(2) Ministerul Muncii și Justiției Sociale fundamentează anual, pe baza propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(3) Bugetul asigurărilor pentru șomaj se aprobă prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 24

(1) Veniturile bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie din:

a) sumele care se distribuie bugetului asigurărilor pentru șomaj, conform art. 220⁶ alin. (4) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, din contribuția asiguratorie pentru muncă.

c) contribuțiile datorate de persoanele care încheie contract de asigurare pentru șomaj;

d) venituri din alte surse, inclusiv din finanțare externă.

(1¹) Cu sumele recuperate din debite provenite din venituri datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj se reintregesc veniturile acestui buget, în funcție de natura sursei la care a fost creat debitul.

(2) În cazul în care sursele prevăzute la alin. (1) nu acoperă finanțarea cheltuielilor, deficitul bugetar va fi acoperit prin subvenții de la bugetul de stat.

ART. 25

(1) Constituirea resurselor și efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se realizează prin trezoreria statului.

(2) Disponibilitățile bănești înregistrate la finele anului de bugetul asigurărilor pentru șomaj se reportează și se utilizează în anul următor.

(3) Disponibilitățile bănești ale bugetului asigurărilor pentru șomaj sunt purtătoare de dobânzi.

(4) Măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă a căror finanțare se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj și care, potrivit prevederilor legale, continuă și în anul bugetar următor vor fi finanțate din bugetul anului respectiv, din creditele aprobate cu acest scop.

ART. 26

Abrogat.

ART. 27

Abrogat.

ART. 28

Persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj au obligația de a plăti lunar la bugetul asigurărilor pentru șomaj o contribuție a cărei cotă prevăzută la art. 20 alin. (2) se aplică asupra venitului lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj.

ART. 29

(1) Cota care se alocă bugetului asigurărilor pentru șomaj, conform art. 220⁶ alin. (4) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, din contribuția asiguratorie pentru muncă, se poate modifica conform art. 220⁶ alin. (6) din același act normativ.

(2) Cota contribuției pentru persoanele prevăzute la art. 20 alin. (1) se poate modifica în funcție de necesarul de resurse pentru acoperirea cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj, prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

ART. 30

(1) Veniturile din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru șomaj se constituie, în principal, din dobânzi și penalități de întârziere calculate conform prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în limita cotei prevăzute la art. 220⁶ alin. (4) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, restituiri ale creditelor acordate în baza legii, sume reprezentând contravaloarea cursurilor de formare profesională încasată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, penalități, amenzi și orice alte sume încasate potrivit legii la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(2) Sumele reprezentând contravaloarea cursurilor de formare profesională încasată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă se constituie ca venituri din alte surse ale bugetului asigurărilor pentru șomaj, în măsura în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se prevede altfel.

ART. 31

Abrogat.

ART. 32

Abrogat.

ART. 33

(1) Din sursele financiare constituite în cadrul bugetului asigurărilor pentru șomaj se acoperă, în principal, următoarele cheltuieli privind:

a) plata indemnizațiilor de șomaj, precum și a prestațiilor de șomaj aferente drepturilor stabilite de instituțiile competente în materie de șomaj din Islanda, Norvegia, Lichtenstein și Elveția, în condițiile prezentei legi și ale dispozițiilor referitoare la prestația de șomaj prevăzute de reglementările Uniunii Europene cu privire la aplicarea regimurilor de securitate socială a salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Uniunii Europene, precum și ale măsurilor adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări europene;

a¹) prestațiile de șomaj plătite de instituțiile competente în materie de șomaj din statele membre ale Uniunii Europene în primele 3 luni sau, după caz, 5 luni de indemnizare și a căror rambursare este solicitată Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în calitate sa de organism de legătură pentru plata prestațiilor de șomaj, stabilite în temeiul dispozițiilor instrumentelor juridice europene de către instituțiile competente, în condițiile dispozițiilor referitoare la prestația de șomaj prevăzute de reglementările Uniunii Europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială;

b) plata contribuțiilor pentru asigurări sociale de stat pentru beneficiarii indemnizațiilor de șomaj, stabilite potrivit legii.

c) plățile compensatorii acordate potrivit legii;

d) taxe, comisioane și alte cheltuieli ocazionate de efectuarea plăților prevăzute la lit. a)-c);

e) finanțarea măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă și a măsurilor pentru prevenirea șomajului;

f) finanțarea serviciilor de formare profesională pentru persoanele care, potrivit legii, beneficiază în mod gratuit de aceste servicii;

g) finanțarea studiilor, rapoartelor și analizelor privind piața muncii, comandate instituțiilor de specialitate de către Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă și de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

h) organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, inclusiv realizarea de obiective de investiții, dotări și alte cheltuieli de natura cheltuielilor de capital, în limitele prevăzute de lege;

i) participarea la activitatea unor organizații internaționale, inclusiv plata cotizațiilor pentru afilierea la acestea;

j) aplicarea măsurilor în vederea recuperării debitelor;

k) cofinanțarea unor proiecte privind modernizarea serviciilor de ocupare și formare profesională pe baza unor acorduri internaționale;

l) cofinanțarea unor programe privind stimularea ocupării forței de muncă;

l¹) finanțarea contribuției naționale pentru implementarea proiectelor derulate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale, precum și a măsurilor pe piața muncii de natura serviciilor și alocațiilor financiare personalizate care reprezintă acțiuni eligibile

conform reglementărilor europene privind crearea Fondului European de Ajustare la Globalizare și sunt prevăzute a se acorda prin programele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, pentru care se solicită o contribuție financiară din partea Fondului European de Ajustare la Globalizare, în condițiile reglementărilor europene specifice;

m) rambursarea împrumuturilor contractate în condițiile legii, precum și plata de dobânzi și comisioane aferente acestora;

n) alte cheltuieli prevăzute de legislația în vigoare.

o) finanțarea serviciilor de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale pentru persoanele înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, care beneficiază în mod gratuit de aceste servicii, precum și a activității de elaborare, actualizare și aprobare a instrumentelor specifice necesare organizării de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, potrivit legii, a evaluării și certificării competențelor dobândite pe alte căi decât cea formală.

(2) Nivelul cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj se fundamentează de Ministerul Muncii și Justiției Sociale, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în funcție de indicatorii sociali stabiliți pe baza analizelor, studiilor și prognozelor privind evoluțiile de pe piața muncii.

(3) Cheltuielile cu transmiterea către beneficiari a drepturilor prevăzute la art. 43, ce se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, se stabilesc astfel:

a) prin stabilirea unui tarif pentru un talon de plată, în situația în care plata se efectuează la domiciliul beneficiarilor din România;

b) prin aplicarea unui procent asupra sumelor plătite, în situația în care achitarea drepturilor se face la domiciliul beneficiarilor;

c) prin stabilirea unui comision bancar, negociabil, în situația în care plata drepturilor se face în cont curent sau în cont de card.

(4) Procentul prevăzut la alin. (3) lit. b) se stabilește astfel încât cheltuielile totale de transmitere să nu depășească 1% din valoarea totală a sumelor plătite.

(5) Comisionul bancar prevăzut la alin. (3) lit. c) se stabilește astfel încât cheltuielile totale de transmitere să nu depășească 0,15% din valoarea totală a sumelor plătite.

ART. 33¹

Valoarea indicatorului social de referință este de 500 lei.

SECȚIUNEA a 3-a

Indemnizația de șomaj

ART. 34

(1) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (1) beneficiază de indemnizație de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au un stagiul de cotizare de minimum 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii;

- b) nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;
- c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii;
- d) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul sau, după caz, reședința, dacă au avut ultimul loc de muncă ori au realizat venituri în acea localitate.

(1¹) La stabilirea perioadei de 24 de luni, prevăzută la alin. (1) lit. a), nu se iau în calcul:

- a) perioada de suspendare a raporturilor de muncă sau de serviciu, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii*);
- b) perioada de pensionare pentru invaliditate, dacă aceasta nu depășește 12 luni, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g);
- c) perioada cuprinsă între data suspendării raporturilor de muncă sau de serviciu și data încetării motivului pentru care acestea au fost suspendate, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. h);
- d) perioada cuprinsă între data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu și data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de reintegrare în muncă, dacă această perioadă nu depășește 12 luni, pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. j).

(1²) Pentru persoanele încadrate cu contract individual de muncă cu timp parțial, stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat, prin cumularea stagiilor realizate în baza contractelor individuale de muncă cu timp parțial.

(1³) Pentru persoanele încadrate cu contract de muncă temporară, stagiul de cotizare prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește în funcție de durata fiecărei misiuni, respectiv de timpul cât persoanele se află la dispoziția agentului de muncă temporară, între misiuni.

(2) Abrogat.

(3) Șomerii prevăzuți la art. 17 alin. (2) beneficiază de indemnizații de șomaj dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă în a căror rază teritorială își au domiciliul;
- b) nu realizează venituri sau realizează, din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;
- c) nu îndeplinesc condițiile de pensionare, conform legii.

ART. 35

(1) Pentru persoanele care au avut raporturile de muncă sau de serviciu suspendate, cu excepția perioadei de incapacitate temporară de muncă în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii, stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadei de asigurare realizate înainte de suspendare cu perioada de asigurare realizată după reluarea activității*).

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. g) și j), stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadelor de asigurare realizate înainte de încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu.

(3) Pentru persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. h), stagiul minim de cotizare se realizează prin cumularea perioadelor de asigurare realizate înainte de suspendarea raporturilor de muncă sau de serviciu.

ART. 36

(1) Vechimea în muncă recunoscută pentru stabilirea drepturilor de șomaj prevăzute de Legea nr. 1/1991

privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi se asimilează cu stagiul de cotizare.

(2) Dovada vechimii în muncă, prevăzută la alin. (1), se face cu carnetul de muncă sau cu alte acte prevăzute de lege.

(3) Certificarea stagiului de cotizare realizat anterior intrării în vigoare a prezentei legi se face de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

ART. 37

(1) Constituie stagiul de cotizare perioadele în care angajații sau, după caz, și angajatorii au datorat contribuții de asigurări pentru șomaj în sistemul asigurărilor pentru șomaj în România, conform legislației naționale, până la data la care aceste contribuții de asigurări pentru șomaj au fost eliminate, și în alte țări, conform legislației din țara respectivă, în condițiile stabilite prin acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, precum și perioadele în care persoanele sunt asigurate obligatoriu sau facultativ, în condițiile prezentei legi.

(2) Drepturile cuvenite în sistemul asigurărilor pentru șomaj din România se pot transfera în țările în care asigurații își stabilesc domiciliul sau reședința, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte.

(3) Indemnizațiile de șomaj aferente drepturilor prevăzute la alin. (2) pot fi transferate în alte țări, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale la care România este parte, în moneda țărilor respective sau într-o altă monedă asupra căreia s-a convenit.

(4) Indemnizațiile de șomaj cuvenite în sistemul asigurărilor pentru șomaj din România pot fi menținute în plată pe perioada în care persoana se deplasează pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European și pe teritoriul Elveției, pentru a căuta un loc de muncă în condițiile dispozițiilor referitoare la prestația de șomaj, prevăzute de reglementările Uniunii Europene cu privire la aplicarea regimurilor de securitate socială a salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Uniunii Europene sau, după caz, de reglementările europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și ale măsurilor adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări europene.

(5) Prestațiile de șomaj aferente drepturilor stabilite de instituțiile competente în materie de șomaj din alte state membre ale Uniunii Europene pot fi menținute în plată în România, în condițiile dispozițiilor referitoare la prestația de șomaj, prevăzute de reglementările comunitare cu privire la aplicarea regimurilor de securitate socială a salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității Europene, precum și ale măsurilor adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări comunitare.

ART. 37¹

(1) La stabilirea stagiului minim de cotizare de 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei înregistrării cererii, prevăzut la art. 34 alin. (1) lit. a), nu se iau în considerare perioadele care reprezintă stagiul de cotizare utilizate pentru stabilirea și acordarea anterioară a unui drept la indemnizație de șomaj.

(2) Perioadele care reprezintă stagiul de cotizare și care au fost utilizate pentru stabilirea și acordarea anterioară a unui drept la indemnizație de șomaj, prevăzute la alin. (1), se iau în considerare la stabilirea stagiului de cotizare în funcție de care se stabilește perioada pentru care se acordă indemnizația de șomaj și cuantumul acestui drept, prevăzut la art. 39.

ART. 38

(1) Indemnizația de șomaj se acordă persoanelor prevăzute la art. 17, la cerere, după caz, de la data:

- a) încetării raporturilor de muncă;
- b) încetării raporturilor de serviciu;
- c) încetării mandatului pentru care au fost numite sau alese;
- d) expirării duratei sau desfacerii contractului militarilor angajați pe bază de contract.
- e) încetării calității de membru cooperativ;
- f) încetării contractului de asigurare pentru șomaj;
- g) încetării motivului pentru care au fost pensionate;
- h) încetării motivului pentru care au fost suspendate raporturile de muncă sau de serviciu;
- i) abrogată;
- j) rămânerii definitive a hotărârii judecătorești;
- k) încetării contractului de mandat, a contractului de management sau, după caz, a raportului juridic în considerarea căruia s-au realizat venituri de natura celor prevăzute la art. 19 lit. h) și i);
- l) expirării perioadei de 60 de zile, prevăzută la art. 17 alin. (2) lit. a);
- m) absolvirii, pentru cazurile prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. b);
- n) abrogată;

(2) Indemnizația de șomaj se acordă de la data prevăzută la alin. (1), dacă cererea este înregistrată la agenția pentru ocuparea forței de muncă în termen de 10 de zile de la această dată.

(3) Dacă cererea este înregistrată după expirarea termenului de 10 de zile, dar nu mai târziu de 12 luni de la data prevăzută la alin. (1), indemnizația de șomaj se acordă începând cu data înregistrării cererii.

(4) Termenul de maximum 12 luni prevăzut la alin. (3) este termen de decădere din drepturi.

ART. 39

(1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (1), pe perioade stabilite diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

- a) 6 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin un an;
- b) 9 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 5 ani;
- c) 12 luni, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare mai mare de 10 ani*).

(2) Cuantumul indemnizației de șomaj prevăzute la alin. (1) este o sumă acordată lunar și în mod diferențiat, în funcție de stagiul de cotizare, după cum urmează:

a) 75% din valoarea indicatorului social de referință în vigoare la data stabilirii acestuia, pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin un an;

b) suma prevăzută la lit. a), la care se adaugă o sumă calculată prin aplicarea, asupra mediei veniturilor care constituie baza de calcul al indemnizației de șomaj pe ultimele 12 luni în care s-a realizat stagiul de cotizare, a unei cote procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare.

(2¹) Veniturile care constituie baza de calcul al indemnizației de șomaj, prevăzute la alin. (2) lit. b), se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și se declară prin Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, prevăzută de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cotele procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare, prevăzute la alin. (2) lit. b), sunt:

- a) 3% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 3 ani;
- b) 5% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 5 ani;
- c) 7% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 10 ani;
- d) 10% pentru persoanele cu un stagiul de cotizare de cel puțin 20 de ani.

(4) Pentru persoanele care au fost asigurate în baza unui contract de asigurare pentru șomaj, la determinarea sumei calculate prin aplicarea unei cote procentuale diferențiate în funcție de stagiul de cotizare, prevăzute la alin. (2) lit. b), se va avea în vedere venitul lunar declarat în contractul de asigurare pentru șomaj.

ART. 40

(1) Indemnizația de șomaj se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) pe o perioadă de 6 luni și este o sumă fixă, lunară, al cărei quantum reprezintă 50% din valoarea indicatorului social de referință, în vigoare la data stabilirii acesteia.

(2) Indemnizația de șomaj prevăzută la alin. (1) se acordă șomerilor prevăzuți la art. 17 alin. (2) lit. a) și b), o singură dată, pentru fiecare formă de învățământ absolvită.

ART. 41

(1) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj au următoarele obligații:

a) să se prezinte lunar, pe baza programării sau ori de câte ori sunt solicitate, la agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, pentru a primi sprijin în vederea încadrării în muncă;

b) să comunice în termen de 3 zile agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate orice modificare a condițiilor care au condus la acordarea drepturilor;

c) să participe la serviciile pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate;

d) să caute activ un loc de muncă.

e) să înștiințeze în scris agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate apariția stării de incapacitate temporară de muncă și datele de identificare, respectiv numele medicului prescriptor și unitatea în care funcționează acesta, în termen de 24 de ore de la data acordării concediului medical. În situația în care apariția stării de incapacitate temporară de

muncă a intervenit în zile declarate nelucrătoare sau împlinirea termenului de 24 de ore se realizează în zile declarate nelucrătoare, persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj au obligația de a înștiința agenția pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate, în prima zi lucrătoare.

(1¹) Obligația prevăzută la alin. (1) lit. c) nu se aplică în situația în care persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj participă la programe de formare profesională, organizate în condițiile legii, a căror finanțare este asigurată din asistența financiară nerambursabilă primită de România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului de coeziune. Obligația nu se aplică pe perioada în care persoanele participă la aceste programe de formare profesională, în condițiile în care, anterior includerii în cadrul acestor programe, nu au fost cuprinse în serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă și se află în perioada de acordare a acestor servicii.

(1²) Persoanele prevăzute la alin. (1¹) au obligația să prezinte lunar, la data programării prevăzute la alin. (1) lit. a), agenției pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrate dovada participării lor la programe de formare profesională a căror finanțare este asigurată din asistența financiară nerambursabilă primită de România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului de coeziune, sau, după caz, dovada participării la examenul de absolvire a acestora. Prezentarea dovezii nu constituie refuz nejustificat potrivit art. 44 lit. d) și e).

(1³) În situația în care obligația prevăzută la alin. (1²) nu este îndeplinită, prevederile alin. (1¹) nu se aplică.

(2) Angajatorii care au încadrat în muncă, conform legii, persoane din rândul beneficiarilor de indemnizații de șomaj au obligația de a anunța în termen de 3 zile agențiile pentru ocuparea forței de muncă la care aceștia au fost înregistrați.

(3) Obligația prevăzută la alin. (2) revine și caselor teritoriale de pensii care au stabilit și au pus în plată pensiile cuvenite beneficiarilor de indemnizație de șomaj.

ART. 42

(1) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj persoanele care, la data solicitării dreptului, refuză un loc de muncă potrivit pregătirii sau nivelului studiilor sau refuză participarea la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională oferite de agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(2) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj absolvenții care, la data solicitării dreptului, au fost admiși sau urmează cursurile unei forme de învățământ, organizate și/sau acreditate, după caz, în condițiile legii.

(3) Nu beneficiază de indemnizație de șomaj absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie care, la data solicitării dreptului, au promovat concursul național de rezidențiat pe locuri sau pe posturi, în condițiile legii.

ART. 43

(1) Indemnizația de șomaj se plătește lunar în cuantumul prevăzut la art. 39 alin. (2), respectiv la art. 40 alin. (1).

(2) Pentru fracțiuni de lună indemnizația de șomaj se calculează proporțional cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă.

ART. 44

Încetarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

a) la data încadrării în muncă, conform legii, pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată mai mare de 12 luni;

b) la data de întâi a lunii următoare lunii în care a realizat, din activități autorizate potrivit legii, venituri lunare mai mari decât valoarea indicatorului social de referință în vigoare;

c) la 90 de zile de la data emiterii autorizației de funcționare pentru a desfășura activități independente sau a certificatului de înmatriculare, conform legii, dacă realizează venituri lunare mai mari decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare;

d) la data refuzului nejustificat de a se încadra într-un loc de muncă conform pregătirii sau nivelului studiilor;

e) la data refuzului nejustificat de a participa la servicii pentru stimularea ocupării și de formare profesională sau la data întreruperii acestora din motive imputabile persoanei;

f) dacă perioada de pensionare pentru invaliditate depășește 12 luni;

g) la data îndeplinirii condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă, de la data solicitării pensiei anticipate ori a pensiei anticipate parțiale sau la data când pensia de invaliditate devine nerevizuibilă;

h) la data plecării din țară a beneficiarului pentru o perioadă mai mare de 3 luni;

i) la data începerii executării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

j) în cazul decesului beneficiarului;

k) la expirarea termenelor prevăzute la art. 45 alin. (2), (3) și (3¹);

l) la expirarea termenelor prevăzute la art. 39 alin. (1), respectiv la art. 40 alin. (1);

m) la data admiterii într-o formă de învățământ, în cazul persoanelor asimilate șomerilor, prevăzute la art. 17 alin. (2) lit. a) și b).

n) la data de la care își începe desfășurarea activității în funcții electivă sau la data la care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;

o) la data angajării, conform legii, pe bază de contract, în situația soldaților și gradaților voluntari;

p) la data promovării concursului național de rezidențiat pe locuri sau pe posturi, în condițiile legii;

q) de la data la care desfășoară o activitate pentru o perioadă mai mare de 12 luni, în baza unui raport juridic în considerarea căruia se realizează venituri din drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, și/sau venituri din contracte/convenții încheiate potrivit Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Codul civil, sau în temeiul Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau al Legii nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea

personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 45

(1) Suspendarea plății indemnizațiilor de șomaj acordate beneficiarilor are loc după cum urmează:

- a) la data la care nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. a);
- b) pe perioada îndeplinirii serviciului militar activ;
- c) la data încadrării în muncă, conform legii, pe perioadă determinată de cel mult 12 luni;
- d) la data obținerii autorizării pentru menținerea plății indemnizației de șomaj, la cererea persoanei care se deplasează în interiorul Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în Elveția pentru a căuta un loc de muncă și dorește să își mențină plata indemnizației de șomaj, conform prevederilor legale, pe o perioadă de maximum 3 luni sau, după caz, 6 luni, cu aprobarea agenției pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are, după caz, domiciliul sau reședința;
- e) pe perioada în care este arestat preventiv sau pentru executarea unei pedepse privative de libertate de până la 12 luni;
- f) la data pensionării pentru invaliditate;
- g) pe perioada acordării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, a indemnizației de maternitate și a indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani sau 7 ani, în cazul copilului cu handicap;
- h) pe perioada incapacității temporare de muncă mai mare de 3 zile datorită accidentelor survenite în perioada cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, a altor forme de pregătire profesională, în timpul și din cauza practicii profesionale;
- i) pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, în situația în care aceste drepturi bănești se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- j) la data plecării din țară pe o perioadă mai mică de 3 luni, la cererea persoanei, în situația în care plata indemnizației de șomaj nu se suspendă în condițiile lit. d);
- k) la data începerii desfășurării unei activități pentru o perioadă mai mică de 12 luni, în baza unui raport juridic în considerarea căruia se realizează venituri din drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003*), cu modificările și completările ulterioare, și/sau venituri din contracte/convenții încheiate potrivit Codului civil sau în temeiul Legii nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau al Legii nr. 53/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. a), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 60 de zile calendaristice de la data suspendării.

(3) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. b), c), e)-i) și k), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încetării situației care a condus la suspendare.

(3¹) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. d), se face, după caz, astfel:

a) de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 3 luni de la data suspendării, în situația în care persoanei îi sunt incidente dispozițiile referitoare la prestația de șomaj prevăzute de reglementările Uniunii Europene cu privire la aplicarea regimurilor de securitate socială a salariaților, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor acestora care se deplasează în interiorul Uniunii Europene, precum și măsurile adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări europene;

b) de la data stabilită conform reglementărilor Uniunii Europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și măsurilor adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări europene, dar nu mai târziu de 3 luni de la data suspendării, în situația în care persoanei îi sunt incidente dispozițiile referitoare la prestația de șomaj prevăzute de reglementările europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și măsurile adoptate, potrivit legii, în aplicarea acestor reglementări europene sau, după caz, 6 luni, cu aprobarea agenției pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are, după caz, domiciliul sau reședința.

(3²) Repunerea în plată, după suspendarea în condițiile alin. (1) lit. j), se face de la data depunerii cererii beneficiarului, dar nu mai târziu de 3 luni de la data suspendării.

(4) Perioada de suspendare prevăzută la alin. (1) lit. a) face parte din perioada de acordare a indemnizației de șomaj.

(5) Perioada de suspendare a indemnizației de șomaj pe perioada acordării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, prevăzută la alin. (1) lit. g), face parte din perioada de acordare a indemnizației de șomaj în situația în care nu este îndeplinită obligația prevăzută la art. 41 alin. (1) lit. e).

ART. 46

Drepturile bănești prevăzute la art. 43 fac obiectul executării silite pentru debite provenite din plata necuvenită a acestora, precum și pentru cazurile prevăzute de Codul de procedură civilă ori de alte dispoziții legale speciale.

ART. 47

(1) Sumele acordate în mod necuvenit din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și orice alte debite constituite la bugetul asigurărilor pentru șomaj, altele decât cele provenind din contribuția asiguratorie pentru muncă, se recuperează pe baza deciziilor emise de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau, după caz, de centrele regionale de formare profesională a adulților, care constituie titluri executorii.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) se recuperează de la beneficiari în termenul general de prescripție legal.

(3) Sumele rămase nerecuperate de la beneficiarii decedați nu se mai urmăresc.

ART. 48

(1) Beneficiarii de indemnizație de șomaj sunt asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat și în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru asigurații acestor sisteme.

(2) Contribuția pentru asigurările sociale de stat se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj și se virează caselor de asigurări respective de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă.

(3) Drepturile de asigurări sociale de stat ale persoanelor beneficiare de indemnizație de șomaj se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.

(4) Pentru contribuțiile de asigurări sociale obligatorii, care se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj și se plătesc pentru drepturile la indemnizație de șomaj și alte drepturi bănești, stabilite și acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru perioadele anterioare lunii în care se plătesc drepturile respective, în condițiile legii, nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere.

CAP. IV

Măsurile pentru prevenirea șomajului

ART. 48¹

(1) În scopul prevenirii șomajului și consolidării locurilor de muncă prin creșterea și diversificarea competențelor profesionale ale persoanelor încadrate în muncă, angajatorilor care organizează, în baza planului anual de formare profesională, programe de formare profesională pentru proprii angajați, derulate de furnizori de servicii de pregătire profesională, autorizați în condițiile legii, se acordă, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, o sumă reprezentând 50% din cheltuielile cu serviciile de formare profesională organizate pentru un număr de cel mult 20% din personalul angajat.

(2) Angajatorii pot beneficia de suma prevăzută la alin. (1) o singură dată în cursul unui an calendaristic.

(3) Abrogat.

(4) Angajatorii sunt obligați să mențină raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor participante la programul de pregătire profesională, pentru care s-a acordat suma prevăzută la alin. (1), cel puțin un an de la data acordării sumei.

(5) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (4) anterior termenului de un an sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă subvenția acordată pentru fiecare persoană, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2), și nu mai pot beneficia de prevederile alin. (1) o perioadă de 2 ani de la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu ale persoanelor respective.

(6) Procedura și modul de acordare a sumei prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin acte normative elaborate în aplicarea prezentei legi.

(7) Suma prevăzută la alin. (1) se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de la capitolul "învățământ", angajatorilor selectați de agenția pentru ocuparea forței de muncă, cu respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului de minimis.

ART. 49

În cazul concedierilor colective, angajatorii au obligația să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă în vederea adoptării unor măsuri pentru combaterea șomajului și prevenirea efectelor sociale nefavorabile ale acestor concedieri.

ART. 50

(1) În situațiile prevăzute la art. 49 angajatorii sunt obligați să acorde preaviz, conform prevederilor Codului muncii sau ale contractului colectiv de muncă, angajaților care urmează să fie disponibilizați.

(2) În perioada preavizului prevăzut la alin. (1) angajații vor participa la serviciile de preconcediere realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de

servicii de ocupare din sectorului public sau privat, acreditați, selectați de către acestea, în condițiile legii.

(3) În vederea realizării serviciilor de preconcediere, angajatorii aflați în situațiile prevăzute la art. 49 sunt obligați să înștiințeze agențiile pentru ocuparea forței de muncă cu cel puțin 30 de zile calendaristice anterioare emiterii deciziilor de concediere.

ART. 51

În sensul prezentei legi, constituie servicii de preconcediere, în principal, următoarele activități:

a) informarea privind prevederile legale referitoare la protecția șomerilor și acordarea serviciilor de ocupare și de formare profesională;

b) plasarea pe locurile de muncă vacante existente pe plan local și instruirea în modalități de căutare a unui loc de muncă;

c) reorientarea profesională în cadrul unității sau prin cursuri de formare de scurtă durată;

d) sondarea opiniei salariaților și consilierea acestora cu privire la măsurile de combatere a șomajului.

ART. 52

(1) De serviciile de preconcediere prevăzute la art. 51 pot beneficia, la cerere, și alte persoane amenințate de riscul de a deveni șomeri.

(2) Procedurile privind accesul la măsurile pentru prevenirea șomajului, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii și Justiției Sociale și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

CAP. V

Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă

SECȚIUNEA 1

Servicii specializate

ART. 53

Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă vizează:

- a) creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă;
- b) stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor și crearea de noi locuri de muncă.
- c) promovarea participării pe piața muncii a tinerilor cu risc de marginalizare socială.

ART. 54

Măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă se adresează atât persoanelor în căutarea unui loc de muncă, cât și angajatorilor și sunt realizate prin servicii specializate, furnizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă ori de alți furnizori de servicii din sectorul public sau privat.

ART. 55

(1) Furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă pot să presteze, pe bază de contracte încheiate cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, servicii finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, numai dacă sunt acreditați.

(2) Acreditarea furnizorilor de servicii prevăzuți la alin. (1) se face de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) Abrogat.

(4) Abrogat.

ART. 56

Furnizorii de servicii pot presta serviciile specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, finanțate din alte fonduri decât bugetul asigurărilor pentru șomaj, numai dacă sunt acreditați de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 56¹

Nu se supun acreditării de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă furnizorii de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă din statele membre ale Uniunii Europene și din Spațiul Economic European care au fost supuși unei astfel de condiții în statul de origine sau de proveniență.

SECȚIUNEA a 2-a

Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă

ART. 57

(1) Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, în principal, prin:

- a) informarea și consilierea profesională;
- b) medierea muncii;
- c) formarea profesională;
- c¹) evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale;
- d) consultanță și asistență pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri;
- e) completarea veniturilor salariale ale angajaților;
- f) stimularea mobilității forței de muncă.

(2) Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se poate realiza de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și prin promovarea unor programe speciale în parteneriat cu alte persoane juridice de drept public sau privat.

(2¹) Creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se poate realiza de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și prin acordarea măsurilor pe piața muncii de natura serviciilor și alocațiilor financiare personalizate care reprezintă acțiuni eligibile conform prevederilor legale și sunt prevăzute a se acorda prin proiectele derulate în cadrul programelor operaționale finanțate din instrumente structurale sau prin programele Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru care se solicită o contribuție financiară din partea Fondului European de Ajustare la Globalizare în condițiile reglementărilor europene specifice.

(3) Măsurile care vizează creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, prevăzute la alin. (1) lit. a)-d), se pot realiza și contra cost de către furnizori de servicii din sectorul public sau privat acreditați și/sau autorizați în condițiile legii.

1. Informarea și consilierea profesională

ART. 58

(1) Informarea și consilierea profesională constituie un ansamblu de servicii acordate în mod gratuit persoanelor în căutarea unui loc de muncă, care au ca scop:

- a) furnizarea de informații privind piața muncii și evoluția ocupațiilor;
- b) profilarea și încadrarea în nivelul de ocupabilitate: ușor ocupabil, mediu ocupabil, greu ocupabil și foarte greu ocupabil;
- c) dezvoltarea abilității și încrederii în sine a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, în vederea luării de către acestea a deciziei privind propria carieră;
- d) instruirea în metode și tehnici de căutare a unui loc de muncă;
- e) îndrumarea pe parcursul procesului de integrare socioprofesională la noul loc de muncă.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se realizează în cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, iar serviciile prevăzute la alin. (1) lit. a), c)-e) se pot realiza și de furnizori de servicii din sectorul public sau privat acreditați.

(3) Persoanele cărora le-a fost stabilit nivelul de ocupabilitate greu și foarte greu ca urmare a profilării pot beneficia de serviciile prevăzute la alin. (1) lit. e) după încadrarea în muncă pe o perioadă de maximum 3 luni, cu acordul angajatorului.

(4) Procedura de profilare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(5) Agențiile pentru ocuparea forței de muncă încheie, în scris, cu fiecare șomer de lungă durată înregistrat, care nu poate beneficia de Garanția pentru Tineret, un acord de integrare în muncă, într-un termen ce nu va depăși 18 luni de la data înregistrării ca șomer.

(6) Procedura privind punerea în aplicare a prevederilor alin. (5), precum și modelul acordului de integrare în muncă se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

2. Medierea muncii

ART. 59

(1) Medierea muncii este activitatea prin care se realizează punerea în legătură a angajatorilor cu persoanele în căutarea unui loc de muncă, în vederea stabilirii de raporturi de muncă sau de serviciu.

(2) Agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a identifica locurile de muncă vacante la angajatori și a le face cunoscute persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Serviciile de mediere pentru persoanele în căutarea unui loc de muncă se acordă gratuit de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă și constau în:

a) informații privind locurile de muncă vacante și condițiile de ocupare a acestora prin publicarea, afișarea, organizarea de burse ale locurilor de muncă;

b) mediere electronică având ca scop punerea automată în corespondență a cererilor și ofertelor de locuri de muncă prin intermediul tehnicii de calcul;

c) preselecția candidaților corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile, experiența și cu interesele acestora.

ART. 60

(1) În vederea realizării măsurilor pentru stimularea ocupării forței de muncă, agențiile pentru ocuparea forței de muncă au obligația de a întocmi, pentru fiecare persoană în căutarea unui loc de muncă, planul individual de mediere.

(2) Procedura de elaborare, conținutul și monitorizarea planului individual de mediere vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 61

(1) Pentru șomerii care beneficiază de indemnizații de șomaj, în condițiile prevăzute de prezenta lege, participarea la serviciile de mediere, la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă la care sunt înregistrați, este obligatorie.

(2) Șomerii care nu beneficiază de indemnizații de șomaj trebuie să depună o cerere la agențiile pentru ocuparea forței de muncă pentru a fi luați în evidență în vederea medierii și, în cazul neîncadrării în muncă, să reînnoiască cererea la 6 luni.

(3) De servicii de mediere gratuite beneficiază, la cerere, și persoanele prevăzute la art. 16 lit. c)-f).

ART. 62

Medierea muncii se poate realiza și contra cost de către furnizori de servicii specializate, din sectorul public sau privat, acreditați de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

3. Formarea profesională

ART. 63

(1) Persoanele în căutarea unui loc de muncă pot participa la programe de formare profesională care să le asigure creșterea și diversificarea competențelor profesionale în scopul asigurării mobilității și reintegrării pe piața muncii.

(2) Programele de formare profesională asigură, conform legii, inițierea, calificarea, recalificarea, perfecționarea și specializarea persoanelor în căutarea unui loc de muncă.

(3) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se face ținându-se seama de cerințele de moment și de perspectiva ale pieței muncii și în concordanță cu opțiunile și aptitudinile individuale ale persoanelor respective.

(4) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă sunt: cursuri, stagii de practică și specializare, precum și alte forme, în condițiile legii.

ART. 64

(1) Accesul la programele de formare profesională se face în urma activității de informare și consiliere profesională sau de mediere.

(2) Programele de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se organizează în mod distinct pe niveluri de pregătire și specializări, precum și pe categorii și grupuri de persoane.

ART. 65

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară pe baza planului național de formare profesională elaborat anual de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Planul național de formare profesională se aprobă de Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

(3) Finanțarea activității de formare profesională se face din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în baza indicatorilor stabiliți prin planul național de formare profesională aprobat.

ART. 66

(1) Persoanele prevăzute la art. 16 lit. a), b), d), e) și f), precum și persoanele care desfășoară activități în mediul rural și nu realizează venituri lunare sau realizează venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință în vigoare și care sunt înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă beneficiază, în mod gratuit, de servicii de formare profesională.

(2) Serviciile de formare profesională se asigură, gratuit, la cererea persoanelor angajate, cu acordul angajatorului, sau la cererea angajatorului, și pentru persoanele aflate în următoarele situații:

a) au reluat activitatea ca urmare a încetării concediului pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani sau 7 ani în cazul copilului cu handicap;

b) au reluat activitatea după perioada îndeplinirii serviciului militar activ;
c) au reluat activitatea ca urmare a recuperării capacității de muncă după pensionarea pentru invaliditate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care cererea este formulată în termen de 12 luni de la data reluării activității persoanelor, o singură dată pentru fiecare situație.

(4) Persoanele aflate în detenție care mai au de executat cel mult 9 luni până la ultima zi de executare a pedepsei pot urma un program de formare profesională organizat de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, cheltuielile necesare pregătirii profesionale fiind suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(5) Persoanele care beneficiază de servicii de formare profesională gratuite și se încadrează în muncă, potrivit legii, pot beneficia în continuare, până la finalizarea programului de formare profesională început, de serviciile de formare profesională gratuite la care aveau dreptul dacă nu s-ar fi angajat.

ART. 66¹

(1) Prin servicii de formare profesională se înțelege totalitatea drepturilor de care beneficiază persoanele prevăzute la art. 66 alin. (1) și (2) pe durata participării la o formă de pregătire profesională.

(2) Persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, care beneficiază în mod gratuit de servicii de formare profesională, au următoarele drepturi:

a) să beneficieze de pregătire teoretică și practică pe toată durata cursului și să susțină, gratuit, de cel mult două ori examenul de absolvire la finalizarea acestuia;

b) să beneficieze de rechizite și materiale de instruire și să primească în folosință manuale;

c) să beneficieze, dacă este cazul, de echipament de protecție pe timpul instruirii practice;

d) să beneficieze, pentru traseul de la domiciliu la unitatea de pregătire, de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun sau, după caz, de decontarea cheltuielilor de transport, pentru cel mult 4 deplasări în cursul unei luni, dacă nu se pot deplasa zilnic la unitatea de pregătire, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, precum și de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun pe traseul de la unitatea de cazare la unitatea de pregătire.

e) să beneficieze de consultații medicale, analize medicale și teste necesare frecventării cursului.

(2¹) Pentru traseele prevăzute la alin. (2) lit. d), pentru care nu se eliberează abonamente, persoanele au dreptul să beneficieze de decontarea biletelor de călătorie pe mijloacele de transport în comun.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2), care nu se pot deplasa zilnic la unitatea de pregătire sau locuiesc la o distanță mai mare de 50 de km de aceasta, au dreptul pe perioada cât participă la pregătirea profesională să beneficieze de cazare și de o sumă de bani pentru acoperirea mesei la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor

autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului.

(3¹) Persoanele care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (3) nu pot beneficia de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun pentru traseul de la domiciliu la unitatea de pregătire.

(4) Procedurile privind modul de acordare a drepturilor de care beneficiază persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă pe durata participării la o formă de pregătire profesională se elaborează de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj, cu excepția acelor care participă la programe de formare profesională organizate în condițiile legii, a căror finanțare este asigurată din asistența financiară nerambursabilă primită de România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului de coeziune, pe perioada în care participă la aceste programe de formare profesională, în condițiile în care, anterior includerii în cadrul acestor programe de formare profesională, nu au fost cuprinse în serviciile pentru stimularea ocupării forței de muncă și de formare profesională oferite de agenția pentru ocuparea forței de muncă, sunt obligate să participe la programele de formare profesională oferite și organizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, precum și la examenul de absolvire a acestora.

(6) Persoanele prevăzute la art. 66 alin. (1) pot beneficia de servicii de formare profesională gratuite, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

(7) Drepturile prevăzute la alin. (2) și (3) se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 67

(1) Activitatea de formare profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă este coordonată la nivel național de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se realizează de agențiile pentru ocuparea forței de muncă prin centrele de formare profesională din subordinea acestora și prin centrele regionale pentru formarea profesională a adulților ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și prin furnizori de servicii de formare profesională, din sectorul public sau privat, autorizați în condițiile legii.

(3) Modul de organizare și funcționare al centrelor regionale pentru formarea profesională a adulților se aprobă prin hotărârea consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(4) Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă de punere în aplicare a hotărârii consiliului de administrație se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 68

(1) Cursurile de calificare, recalificare, perfecționare și specializare se organizează pentru ocupații, meserii și profesii definite și cuprinse în Clasificarea ocupațiilor din România.

(2) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și furnizorii de servicii de formare profesională autorizați pot organiza cursuri de calificare, recalificare, perfecționare și specializare și pentru ocupații sau meserii neincluse încă în Clasificarea ocupațiilor din România, numai după ce au obținut avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

ART. 69

(1) Formele prin care se realizează formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă se desfășoară având la bază standardele ocupaționale recunoscute la nivel național, respectiv standardele de pregătire profesională, aprobate potrivit legii.

(2) Dacă pentru anumite ocupații sau meserii nu există standarde ocupaționale recunoscute la nivel național, respectiv standardele de pregătire profesională, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă poate solicita unor persoane juridice de drept public sau privat proiecte de standarde ocupaționale ori de pregătire profesională, care vor fi aprobate potrivit legii.

ART. 70

Ministerul Muncii și Justiției Sociale exercită controlul asupra realizării planului național de formare profesională.

3[^]1. Evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale

ART. 70[^]1

(1) În vederea certificării competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale, persoanele prevăzute la art. 66 alin. (1), înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, pot beneficia, în mod gratuit, de servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, a căror finanțare se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă.

(2) Accesul la serviciile gratuite de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, acordate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, se face în urma activității de informare și consiliere profesională sau de mediere, în situația în care, în cadrul acestor activități, se constată că persoanele nu dețin certificat de competențe profesionale, calificare sau absolvire pentru unitățile de competențe, ocupația ori calificarea pentru care se asigură gratuit evaluarea competențelor profesionale și nu au eventuale restricții medicale cu privire la acestea.

(3) Pot intra, în mod gratuit, în procesul de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale propriu-zis numai persoanele care obțin recomandarea evaluatorului de competențe profesionale.

(4) Persoanele care nu obțin recomandarea prevăzută la alin. (3) și decid să intre în procesul de evaluare propriu-zis pentru unitățile de competență pentru care nu au obținut această recomandare suportă contravaloarea acestuia.

(5) Persoanele care nu obțin recomandarea prevăzută la alin. (3) beneficiază gratuit de servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, a căror finanțare se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj, până în ziua următoare datei întocmirii de către evaluator a recomandării de a nu intra în procesul de evaluare propriu-zis.

ART. 70[^]2

(1) Prin servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale se înțelege totalitatea drepturilor de care beneficiază persoanele prevăzute la

art. 66 alin. (1) pe durata participării la procesul de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, inclusiv pe perioada de analiză a propriei performanțe profesionale, în raport cu conținutul standardului ocupațional sau standardului de pregătire profesională, în care este asistat de către evaluatorul de competențe profesionale, potrivit prevederilor legale.

(2) Persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, ce beneficiază, în mod gratuit, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, au următoarele drepturi:

a) să beneficieze de informații și materiale informative referitoare la condițiile de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale;

b) să participe, în mod gratuit, la activitățile de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale;

c) să beneficieze, dacă este cazul, de echipament de protecție în timpul procesului de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale;

d) să beneficieze, pentru traseul de la domiciliu sau, după caz, de la unitatea de cazare, la unitatea de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, denumită în continuare unitate de evaluare, de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun sau, după caz, de decontarea cheltuielilor de transport, pentru cel mult o deplasare dus-întors, dacă nu se pot deplasa zilnic la unitatea de evaluare, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului;

e) să beneficieze de cazare și de o sumă de bani pentru acoperirea mesei la nivelul prevăzut de reglementările în vigoare pentru salariații instituțiilor publice și regiilor autonome cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, în situația în care nu se pot deplasa zilnic la unitatea de evaluare sau locuiesc la o distanță mai mare de 50 de km de aceasta.

(3) Pentru traseele prevăzute la alin. (2) lit. d), pentru care nu se eliberează abonamente, persoanele au dreptul să beneficieze de decontarea biletelor de călătorie pe mijloacele de transport în comun.

(4) Persoanele care beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (2) lit. e) nu pot beneficia de abonament gratuit pe mijloacele de transport în comun pentru traseul de la domiciliu la unitatea de evaluare.

(5) Drepturile prevăzute la alin. (2) se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii.

ART. 70³

(1) Persoanele care beneficiază, în mod gratuit, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale au obligația de a nu refuza, din motive imputabile, locul de muncă oferit de agenția pentru ocuparea forței de muncă, corespunzător competențelor profesionale certificate, și de a nu întrerupe procesul de evaluare și certificare a competențelor profesionale.

(2) În situația în care persoanele care beneficiază, în mod gratuit, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de servicii de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte

căi decât cele formale refuză, din motive imputabile, locul de muncă oferit de agenția pentru ocuparea forței de muncă, corespunzător competențelor profesionale certificate, sau întrerup procesul de evaluare și certificare a competențelor profesionale propriu-zis, inclusiv activitățile care se derulează potrivit prevederilor legale anterior intrării în acest proces de evaluare, din motive imputabile, au obligația să restituie toate cheltuielile efectuate pentru serviciile de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, a căror finanțare s-a asigurat din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 70⁴

(1) Activitatea de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale pentru persoanele care se află în căutarea unui loc de muncă, înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, este coordonată, la nivel național, de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Finanțarea serviciilor de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale pentru persoanele înregistrate la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, care beneficiază în mod gratuit de aceste servicii, precum și a activității de elaborare, actualizare și aprobare a instrumentelor specifice de evaluare și certificare a competențelor dobândite pe alte căi decât cele formale, potrivit legii, necesare Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, se face din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Procedurile privind modul de acordare a drepturilor de care beneficiază persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, pe durata participării la procesul de evaluare și certificare a competențelor profesionale, dobândite pe alte căi decât cele formale se elaborează de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 70⁵

(1) Evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale, finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, se realizează de agențiile pentru ocuparea forței de muncă, prin:

a) centrele de formare profesională din subordinea acestora care sunt autorizate ca centre de evaluare;

b) centrele regionale de formare profesională a adulților ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, care sunt autorizate ca centre de evaluare;

c) persoanele juridice de drept public sau privat autorizate, în condițiile legii, ca centre de evaluare.

(2) Evaluarea și certificarea competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale se realizează potrivit prevederilor legale în vigoare numai pentru ocupațiile sau calificările pentru care sunt autorizate, potrivit legii, centre de evaluare și certificare a competențelor profesionale dobândite pe alte căi decât cele formale.

4. Consultanța și asistența pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri

ART. 71

(1) Consultanța și asistența pentru începerea unei activități independente sau pentru inițierea unei afaceri se acordă, la cerere, persoanelor în căutarea unui loc de muncă, sub formă de servicii juridice, de marketing, financiare, metode și tehnici eficiente de management și alte servicii de consultanță.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate de agențiile pentru ocuparea forței de muncă sau, după caz, de firme private, organizații profesionale, fundații și asociații specializate în aceste domenii, cu care agențiile încheie contracte în condițiile legii.

(3) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă gratuit:

a) persoanelor prevăzute la art. 16, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care se află în căutarea unui loc de muncă;

b) persoanelor care au calitatea de asigurat în sistemul asigurărilor pentru șomaj, o singură dată, pentru fiecare perioadă în care au calitatea de asigurat;

c) studenților care solicită acordarea de credite cu dobândă avantajoasă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi.

5. Completarea veniturilor salariale ale angajaților

ART. 72

(1) Persoanele prevăzute la art. 17 alin. (1), cărora li s-a stabilit dreptul la indemnizația de șomaj, potrivit legii, și care se angajează cu normă întreagă, conform prevederilor legale în vigoare, și, ca urmare a angajării, le încetează plata indemnizației de șomaj, beneficiază, din momentul angajării până la sfârșitul perioadei pentru care erau îndreptățite să primească indemnizația de șomaj, de o sumă lunară, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, reprezentând 30% din cuantumul indemnizației de șomaj, stabilită și, după caz, reactualizată conform legii.

(2) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) persoanele care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani, precum și persoanele pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a).

ART. 73

(1) Persoanele prevăzute la art. 72 beneficiază de această sumă și în situația în care, în perioada pentru care au dreptul la indemnizația de șomaj, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator și se încadrează, cu normă întreagă, în termen de 30 de zile, la un alt angajator.

(2) Suma plătită din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cuantumul stabilit la art. 72, se acordă pentru situația prevăzută la alin. (1) până la sfârșitul perioadei pentru care persoana era îndreptățită să primească indemnizația de șomaj.

ART. 73¹

(1) Absolvenții instituțiilor de învățământ și absolvenții școlilor speciale, în vârstă de minimum 16 ani, care, în termen de 60 de zile de la absolvire, se înregistrează la agențiile pentru ocuparea forței de muncă și se angajează cu normă întreagă pentru o perioadă mai mare de 12 luni, beneficiază, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o primă de inserție egală cu de 3 ori valoarea indicatorului social de referință în vigoare la data încadrării.

(2) Prima de inserție stabilită în cuantumul prevăzut la alin. (1) se acordă în două tranșe, astfel:

- a) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, la data angajării;
- b) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, după expirarea perioadei de 12 luni de la angajare.

(3) Nu beneficiază de prevederile alin. (1):

- a) absolvenții care, la data absolvirii studiilor, aveau raporturi de muncă sau de serviciu;
- b) absolvenții care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani, cu excepția situației în care, pentru persoanele respective, acești angajatori au beneficiat de stimulente financiare în condițiile Legii nr. 72/2007 privind stimularea încadrării în muncă a elevilor și studenților, cu modificările ulterioare;
- c) absolvenții instituțiilor de învățământ față de care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a-i încadra în muncă.
- d) absolvenții care, în perioada cuprinsă între data absolvirii și data solicitării dreptului, au fost admiși într-unul dintre nivelurile de învățământ, conform prevederilor legale.

(4) Persoanele care beneficiază de prima de inserție prevăzută la alin. (1) au dreptul la menținerea primei acordate și în situația în care, în perioada de 12 luni de la angajare, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator și se încadrează, în termen de 30 de zile, la un alt angajator, în condițiile în care încadrarea în muncă la cel de-al doilea angajator se realizează în aceleași condiții, respectiv cu normă întreagă, pentru o perioadă mai mare de 12 luni.

ART. 73²

(1) Șomerii înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă de cel puțin 30 de zile, care nu beneficiază de indemnizație de șomaj, în situația în care se angajează cu normă întreagă, pentru o perioadă mai mare de 3 luni, ulterior datei înregistrării la agențiile pentru ocuparea forței de muncă, beneficiază de o primă de activare în valoare de 1.000 lei, neimpozabilă.

(1¹) Prima de activare stabilită în cuantumul prevăzut la alin. (1) se acordă în două tranșe, astfel:

- a) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, la data angajării;
- b) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, după expirarea perioadei de 3 luni de la angajare.

(2) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) persoanele care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimele 12 luni.

(3) Persoanele care beneficiază de prima de activare au dreptul la menținerea acesteia și în situația în care, în perioada de 3 luni de la angajare, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la primul angajator și se încadrează, în termen de 30 de zile, la un alt angajator, în aceleași condiții.

(4) Prima de activare nu se cumulează cu prima de inserție și cu prima de instalare, prevăzute la art. 73¹ alin. (1), respectiv la art. 75.

(5) Prima de activare se poate cumula cu prima de încadrare prevăzută la art. 74.

ART. 73³

Angajații au obligația de a restitui integral sumele primite potrivit dispozițiilor art. 73², în situația în care raporturile de muncă sau de serviciu încetează, într-o perioadă mai mică de 3 luni de la data încadrării în muncă, în temeiul următoarelor prevederi:

a) art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1) lit. f) și h), art. 61 lit. a) și b) și art. 81 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 31 alin. (3) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care încetarea este la inițiativa angajatului;

c) art. 97 lit. b) și e), art. 98 alin. (1) lit. f) și g) și art. 101 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Stimularea mobilității forței de muncă

ART. 74

(1) Persoanele înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă și care se încadrează în muncă, potrivit legii, într-o localitate situată la o distanță mai mare de 15 km de localitatea în care își au domiciliul sau reședința, pot beneficia de o primă de încadrare, neimpozabilă.

(2) Cuantumul primei prevăzute la alin. (1) se calculează la 0,5 lei/km, dar nu mai mult de 55 lei/zi, proporțional cu numărul de zile în care persoanele în cauză desfășoară efectiv activitatea la angajatorul la care se realizează încadrarea în muncă.

(3) Prima de încadrare prevăzută la alin. (1) se acordă pe o perioadă de 12 luni.

ART. 75

(1) Persoanele înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă care se încadrează în muncă, potrivit legii, într-o altă localitate situată la o distanță mai mare de 50 km față de localitatea în care își au domiciliul sau reședința și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul ori își stabilesc reședința în localitatea respectivă sau în localitățile învecinate acesteia pot beneficia de o primă de instalare, neimpozabilă, destinată stimulării încadrării în muncă, asigurării cheltuielilor pentru locuire în noul domiciliu sau noua reședință, și/sau pentru reîntregirea familiei, după caz.

(2) Prima de instalare prevăzută la alin. (1) se acordă în cuantum diferențiat, astfel:

a) 12.500 lei pentru persoanele înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă și care se încadrează în muncă, potrivit legii, într-o altă localitate și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința;

b) 15.500 lei pentru persoanele prevăzute la lit. a), care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința, în situația în care sunt însoțite de membrii familiei în sensul Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, iar în cazul familiei monoparentale, în situația în care sunt însoțite de copilul sau copiii aflați în întreținere.

(3) În cazul în care ambii soți îndeplinesc condițiile de acordare a primei de instalare prevăzute la alin. (1), unul va primi suma prevăzută la alin. (2) lit. a), iar celălalt va primi o primă de instalare în cuantum de 3.500 lei.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), în situația în care angajatorul sau autoritățile publice locale sau centrale asigură locuința de serviciu ori suportarea cheltuielilor aferente din fonduri ale angajatorului sau fonduri publice, prima de instalare se acordă în cuantum diferențiat, astfel:

a) 3.500 lei pentru persoana aflată în situația prevăzută la alin. (2) lit. a);

b) 6.500 lei pentru persoana aflată în situația prevăzută la alin. (2) lit. b);

c) 3.500 lei pentru fiecare soț aflat în situația prevăzută la alin. (3).

(5) Prima de instalare stabilită în cuantumurile prevăzute la alin. (2) și (3) se acordă în două tranșe, astfel:

a) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, la data instalării;

b) o tranșă egală cu 50% din cuantumul stabilit, după expirarea perioadei de 12 luni de la angajare.

(6) Prima de instalare stabilită în cuantumul prevăzut la alin. (4) se acordă într-o singură tranșă, la data instalării.

ART. 75¹

(1) Prima de încadrare și prima de instalare, prevăzute la art. 74 și 75, denumite în continuare prime de mobilitate, nu se cumulează.

(2) Primele de mobilitate prevăzute la art. 74 și 75 se acordă persoanelor care au domiciliul sau reședința ori își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în zonele prevăzute în Planul național de mobilitate care se aprobă și se actualizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

(2¹) Prima de încadrare se acordă persoanelor prevăzute la art. 74 alin. (1) care au domiciliul sau reședința în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate, indiferent dacă localitatea unde se încadrează în muncă este situată sau nu în zonele prevăzute în Planul național de mobilitate.

(2²) Prima de instalare se acordă persoanelor prevăzute la art. 75 care:

a) au domiciliul sau reședința în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate;

b) au domiciliul sau reședința în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în altă zonă decât zonele prevăzute în Planul național de mobilitate;

c) au domiciliul sau reședința în altă zonă decât zonele prevăzute în Planul național de mobilitate și își stabilesc noul domiciliu sau noua reședință în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate.

(3) Beneficiază de primele de mobilitate persoanele care se încadrează în muncă, cu normă întreagă, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni.

(4) Nu beneficiază de primele de mobilitate:

a) persoanele care au mai beneficiat de o primă de încadrare sau de o primă de instalare în ultimele 36 de luni premergătoare solicitării primei de mobilitate;

b) persoanele care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani;

c) persoanele care se încadrează la angajatori unde calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice ori juridice care au calitatea de administrator/asociat și la alți angajatori cu care persoanele au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani;

d) persoanele pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a);

e) absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie care, la data solicitării dreptului, au promovat concursul național de rezidențiat pe locuri sau pe posturi în condițiile legii;

f) absolvenții instituțiilor de învățământ față de care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a-i încadra în muncă.

g) persoanele al/a căror soț/soție a beneficiat de prima de relocare prevăzută la art. 76² în ultimele 36 de luni premergătoare solicitării primei de mobilitate.

h) persoanele care dețin în proprietate sau coproprietate o locuință în localitatea în care se încadrează în muncă sau în localitățile învecinate acesteia, precum și persoanele al căror soț, a căror soție, ai căror copii aflați în întreținere sau orice altă persoană care împreună cu acestea constituie o familie în sensul art. 2 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, dețin în proprietate sau coproprietate o locuință în localitatea în care se încadrează în muncă sau în localitățile învecinate acesteia, în cazul primei de încadrare;

i) persoanele care dețin în proprietate sau coproprietate o locuință în localitatea în care se încadrează în muncă sau în localitățile învecinate acesteia, precum și persoanele al căror soț, a căror soție, ai căror copii aflați în întreținere sau orice altă persoană care împreună cu acestea constituie o familie în sensul art. 2 din Legea nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare, dețin în proprietate sau coproprietate o locuință în localitatea în care persoana își schimbă domiciliul sau își stabilește reședința sau în localitățile învecinate acesteia, ca urmare a încadrării în muncă, în cazul primei de instalare;

j) persoanele cărora angajatorul sau autoritățile administrației publice locale sau centrale le asigură transportul sau le suportă cheltuielile aferente acestuia, în cazul primei de încadrare;

k) persoanele cărora angajatorul sau autoritățile administrației publice locale sau centrale le asigură locuință de serviciu sau suportarea cheltuielilor aferente chiriei din fonduri ale angajatorului sau fonduri publice, în cazul primei de instalare.

(5) Persoanele care beneficiază de primele de mobilitate au dreptul la menținerea acestora și în cazul în care, în perioada de 12 luni de la angajare, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la angajatorul la care s-au încadrat în muncă și se încadrează în termen de 30 de zile la un alt angajator, în aceleași condiții.

ART. 76

(1) Angajații au obligația de a restitui integral sumele primite potrivit dispozițiilor art. 73¹, 74 și 75, în situația în care raporturile de muncă sau de serviciu încetează, într-o perioadă mai mică de 12 luni de la data încadrării în muncă, în temeiul următoarelor prevederi:

a) art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1) lit. f) și h), art. 61 lit. a) și b) și art. 81 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 31 alin. (3) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care încetarea este la inițiativa angajatului;

c) art. 97 lit. b) și e), art. 98 alin. (1) lit. f) și g) și art. 101 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Angajații au obligația de a restitui integral suma primită ca primă de instalare potrivit art. 75 în situația în care revin la vechiul domiciliu sau vechea reședință într-o perioadă de 12 luni de la angajare.

(3) În situația nerespectării prevederilor alin. (1) și alin. (2), recuperarea sumelor prevăzute la art. 73¹, 74 și 75 se va face pe baza angajamentelor beneficiarilor, care constituie titluri executorii*).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), angajații nu au obligația de a restitui sumele prevăzute la art. 73¹ alin. (1), art. 74 și art. 75, în situația prevăzută la art. 73¹ alin. (4), respectiv art. 75¹ alin. (5).

ART. 76¹

(1) Prima de instalare se acordă și persoanelor de cetățenie română care și-au exercitat dreptul la liberă circulație a lucrătorilor în spațiul Uniunii Europene și Spațiul Economic European pe o perioadă de cel puțin 36 de luni, în cuantumurile stabilite la art. 75 alin. (2)-(4) și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 75¹ și 76.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică persoanelor în situația întoarcerii la domiciliul de pe teritoriul României sau la noul domiciliu ori reședință pe care îl/o stabilesc pe teritoriul României și se încadrează în muncă în localitatea de domiciliu/reședință sau în localitățile învecinate acesteia, iar localitatea respectivă se află în una dintre zonele prevăzute în Planul național de mobilitate, potrivit art. 75¹ alin. (2).

ART. 76²

(1) Persoanele înregistrate ca șomeri la agențiile pentru ocuparea forței de muncă care se încadrează în muncă, potrivit legii, într-o altă localitate situată la o distanță mai mare de 50 km față de localitatea în care își au domiciliul sau reședința și, ca urmare a acestui fapt, își schimbă

domiciliul sau își stabilesc reședința în localitatea respectivă sau în localitățile învecinate acesteia, beneficiază de o primă de relocare, neimpozabilă, acordată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, egală cu 75% din suma destinată asigurării cheltuielilor pentru locuire în noul domiciliu sau noua reședință, dar nu mai mult de 900 lei.

(2) Prima de relocare prevăzută la alin. (1) se acordă persoanelor ale căror venituri nete lunare realizate de către acestea în situația în care sunt persoane singure sau împreună cu familiile acestora nu depășesc suma de 5.000 lei/lună.

(3) Persoanele singure și familiile prevăzute la alin. (2) sunt definite în sensul art. 2 din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin sintagma cheltuieli pentru locuire prevăzută la alin. (1) se înțelege cheltuielile necesare pentru plata chiriei și a utilităților în noul domiciliu sau noua reședință.

(5) În situația în care angajatorul sau autoritățile administrației publice locale sau centrale asigură locuință de serviciu sau suportarea cheltuielilor aferente chiriei din fonduri ale angajatorului sau fonduri publice, prima de relocare nu se acordă.

(6) Prima de relocare stabilită în cuantumul prevăzut la alin. (1) se acordă lunar, pe o perioadă de cel mult 36 de luni, în situația în care în această perioadă sunt respectate condițiile prevăzute la alin. (1) și (2).

ART. 76³

(1) Prima de relocare prevăzută la art. 76² se acordă la cerere și nu se cumulează cu prima de activare, cu prima de încadrare sau cu prima de instalare prevăzute la art. 73², la art. 74, respectiv la art. 75.

(2) Beneficiază de prima de relocare persoanele care se încadrează în muncă, cu normă întreagă, pentru o perioadă de cel puțin 12 luni.

(3) Nu beneficiază de prima de relocare:

a) persoanele care au mai beneficiat de o primă de relocare sau de una dintre primele prevăzute la art. 74 și 75, în ultimele 36 de luni premergătoare solicitării primei de relocare;

b) persoanele care se încadrează la angajatori cu care au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani;

c) persoanele care se încadrează la angajatori la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care au calitatea de administrator/asociat și la alți angajatori cu care persoanele au fost în raporturi de muncă sau de serviciu în ultimii 2 ani;

d) persoanele pentru care plata indemnizației de șomaj a fost suspendată potrivit art. 45 alin. (1) lit. c), iar ulterior, ca urmare a schimbării duratei contractului individual de muncă, plata indemnizației de șomaj încetează potrivit art. 44 lit. a);

e) absolvenții licențiați ai facultăților de medicină, medicină dentară și farmacie care, la data solicitării dreptului, au promovat concursul național de rezidențiat pe locuri sau pe posturi în condițiile legii;

f) absolvenții instituțiilor de învățământ față de care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a-i încadra în muncă;

g) persoanele care dețin în proprietate sau coproprietate o altă locuință în localitatea în care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința sau în localitățile învecinate acesteia, ca urmare a încadrării în muncă.

(4) Persoanele care beneficiază de prima de relocare au dreptul la menținerea acesteia și în cazul în care, în perioada de 36 de luni de la angajare, le încetează raportul de muncă sau de serviciu la angajatorul la care s-au încadrat în muncă și se încadrează în termen de 30 de zile la un alt angajator, în aceleași condiții

ART. 76⁴

(1) Angajații au obligația de a restitui integral sumele primite potrivit dispozițiilor art. 76² alin. (1), în situația în care raporturile de muncă sau de serviciu încetează, într-o perioadă mai mică de 12 luni de la data încadrării în muncă, în temeiul următoarelor prevederi:

a) art. 55 lit. b), art. 56 alin. (1) lit. f) și h), art. 61 lit. a) și b) și art. 81 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 31 alin. (3) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care încetarea este la inițiativa angajatului;

c) art. 97 lit. b) și e), art. 98 alin. (1) lit. f) și g) și art. 101 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Angajații au obligația de a restitui integral suma primită ca primă de relocare potrivit art. 76² alin. (1) în situația în care revin la vechiul domiciliu sau vechea reședință, într-o perioadă de 12 luni de la angajare.

SECȚIUNEA a 3-a

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor

ART. 77

Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor se realizează prin:

a) subvenționarea locurilor de muncă;

b) acordarea de credite în condiții avantajoase în vederea creării de noi locuri de muncă;

c) abrogată;

1. Subvenționarea locurilor de muncă

ART. 77¹

(1) Din bugetul asigurărilor pentru șomaj și din alte surse alocate conform prevederilor legale se pot subvenționa cheltuielile cu forța de muncă efectuate în cadrul realizării unor programe care au ca scop ocuparea temporară a forței de muncă din rândul șomerilor, pentru executarea de lucrări și activități de interes pentru comunitățile locale.

(2) Pot fi subvenționate din sursele prevăzute la alin. (1), în principal, următoarele categorii de servicii:

a) servicii publice de refacere și întreținere a infrastructurii, de ecologizare și de realizare a unor lucrări edilitare, organizate de autoritățile publice locale, de firme private sau organizații neguvernamentale, cu avizul administrației publice locale;

b) servicii sociale care cuprind activități de îngrijire la domiciliu a copiilor, bolnavilor, persoanelor vârstnice, persoanelor cu handicap, organizate de autoritățile publice locale, organizații neguvernamentale și alte organisme, în condițiile legii.

(3) Angajarea persoanelor conform prezentului articol se va face numai în condițiile încadrării în cheltuielile bugetare.

ART. 77²

(1) Subvențiile prevăzute la art. 77¹ se acordă, la solicitarea autorităților publice locale, angajatorilor cărora li s-au atribuit contracte cu respectarea reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice, pe o perioadă de cel mult 12 luni pentru fiecare persoană încadrată, din rândul șomerilor, cu contract individual de muncă pe perioadă determinată de cel mult 12 luni.

(2) Cuantumul lunar al subvenției acordate pentru fiecare persoană încadrată cu contract individual de muncă din rândul șomerilor este:

a) în perioada 1 aprilie-31 octombrie, 70% din valoarea indicatorului social de referință, în vigoare la data încadrării în muncă;

b) în perioada 1 noiembrie-31 martie, valoarea indicatorului social de referință, în vigoare la data încadrării în muncă, la care se adaugă contribuția asiguratorie pentru muncă datorată de angajatori, aferentă acestuia.

(3) Subvențiile prevăzute la art. 77¹ se acordă angajatorilor, inclusiv societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și regiilor autonome de interes local sau județean, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, cu respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului de minimis.

(4) Prevederile alin. (3) referitoare la respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului de minimis nu se aplică în situația în care subvențiile prevăzute la art. 77¹ se acordă autorităților administrației publice locale.

ART. 78

Abrogat.

ART. 79

Abrogat.

ART. 80

(1) Angajatorii care încadrează în muncă, pe durată nedeterminată, absolvenți ai unor instituții de învățământ primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare absolvent încadrat, o sumă în cuantum de 2.250 lei.

(2) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată absolvenți din rândul persoanelor cu handicap primesc lunar, pentru fiecare absolvent, suma prevăzută la alin. (1) pe o perioadă de 18 luni.

(3) Nu beneficiază de prevederile alin. (1) și (2):

a) angajatorii care au obligația, potrivit legii, de a încadra în muncă absolvenți ai instituțiilor de învățământ;

b) angajatorii care în ultimii 2 ani au fost în raporturi de muncă cu absolvenții instituțiilor de învățământ, cu excepția situației în care pentru persoanele respective au fost încheiate contracte

individuale de muncă pe perioada vacanțelor, în condițiile Legii nr. 72/2007, cu modificările ulterioare, indiferent dacă au beneficiat sau nu de stimulente financiar;

c) angajatorii la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care au calitatea de administrator/asociat la alți angajatori care au beneficiat de cel puțin una dintre facilitățile prevăzute la alin. (1) și (2), precum și la art. 85, pentru persoanele în situația cărora raporturile de muncă cu angajatorul care a beneficiat de facilități au încetat prin demisie sau ca urmare a acordului părților, conform prevederilor legale, în ultimii 2 ani;

d) angajatorii care la data solicitării acordării măsurii de stimulare a ocupării forței de muncă se află în situația de insolvență, în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, dizolvare, lichidare ori administrare specială, care au activitățile suspendate sau restricții asupra acestora.

(4) Suma prevăzută la alin. (1) și (2) se acordă angajatorilor care beneficiază conform prevederilor legale de aceste sume și în situația în care, în perioada de acordare a sumelor sau în perioada în care există obligația legală de menținere a raporturilor de muncă, absolvenții instituțiilor de învățământ din rândul persoanelor cu handicap nu mai au statut de persoană cu handicap*).

ART. 81

(1) Măsurile de stimulare prevăzute la art. 80 nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

(2) Măsura de stimulare prevăzută la art. 80 se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat de absolvent, precum și pentru perioadele în care persoana se află în concediu de odihnă.

ART. 82

În sensul prezentei legi, prin absolvent al unei instituții de învățământ se înțelege persoana care a obținut o diplomă sau un certificat de studii, în condițiile legii, în una dintre instituțiile de învățământ gimnazial, profesional, special, liceal, postliceal sau superior, de stat ori particular, autorizat sau acreditat în condițiile legii.

ART. 83

(1) Angajatorii care încadrează absolvenți în condițiile art. 80 sunt obligați să mențină raporturile de muncă sau de serviciu ale acestora cel puțin 18 luni de la data încheierii*).

(2) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale absolvenților, anterior termenului prevăzut la alin. (1), sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare absolvent pentru care a încetat raportul de muncă sau de serviciu anterior termenului menționat, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din următoarele motive:

a) încetarea raportului de muncă în temeiul art. 55 lit. b), art. 56 lit. d) și e), art. 61 lit. d) și art. 65 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) încetarea raportului de serviciu în temeiul art. 97 lit. b), art. 98 alin. (1) lit. e), art. 99 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Abrogat.

(4) Absolvenții pot fi încadrați în condițiile art. 80, o singură dată pentru fiecare formă de învățământ, în termen de 12 luni de la data absolvirii studiilor.

ART. 84

(1) În perioada celor 18 luni, prevăzută la art. 83 alin. (1), absolvenții pot urma o formă de pregătire profesională, organizată de către angajator, în condițiile legii.

(2) Cheltuielile necesare pentru pregătirea profesională prevăzută la alin. (1) vor fi suportate, la cererea angajatorilor, din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 84¹

(1) Angajatorii care, după îndeplinirea obligației prevăzute la art. 83 alin. (1), mențin raporturile de muncă sau de serviciu cu absolvenții încadrați în condițiile art. 80 primesc, pentru fiecare an de continuare a raporturilor de muncă sau de serviciu, un ajutor financiar egal cu suma aferentă contribuției asigurătorii pentru muncă datorate de angajatori pentru aceste persoane și virate, conform legii.

(2) Ajutorul financiar prevăzut la alin. (1) poate fi acordat pe o perioadă de cel mult 2 ani de la data îndeplinirii obligației prevăzute la art. 83 alin. (1).

(3) Abrogat.

(4) Ajutorul financiar prevăzut la alin. (1) se virează, la cerere, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, angajatorilor care nu înregistrează debite provenind din neplata contribuțiilor sociale, prin plata acestei sume, în termen de 90 de zile de la data aprobării cererii.

ART. 84²

Procedura pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 84¹ se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.

ART. 84³

Eliminat.

ART. 85

(1) Angajatorii care încadrează în muncă, pe perioadă nedeterminată, șomeri în vârstă de peste 45 de ani, șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale, șomeri de lungă durată sau tineri NEET primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă în cuantum de 2.250 lei, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 18 luni.

(2) De facilitățile prevăzute la alin. (1) beneficiază și angajatorii care, în raport cu numărul de angajați, și-au îndeplinit obligația, potrivit legii, de a încadra în muncă persoane cu handicap, precum și angajatorii care nu au această obligație legală, dacă încadrează în muncă pe durată nedeterminată persoane cu handicap și le mențin raporturile de muncă sau de serviciu cel puțin 18 luni.

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (1) și (2) se acordă angajatorilor și în situația în care, în perioada acordării acestora sau în cea în care există obligația legală de menținere a raporturilor

de muncă, persoanele beneficiare nu mai au statut de părinte unic susținător al familiei monoparentale sau statut de persoană cu handicap, după caz.

(4) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) anterior termenului de 18 luni sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate pentru fiecare persoană pentru care a încetat raportul de muncă sau de serviciu anterior termenului menționat, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2).

(5) Angajatorii care încadrează în muncă, potrivit legii, șomeri care, în termen de 5 ani de la data angajării, îndeplinesc, conform legii, condițiile pentru a solicita pensia anticipată parțială sau de acordare a pensiei pentru limită de vârstă, dacă nu îndeplinesc condițiile de a solicita pensia anticipată parțială, beneficiază lunar, pe perioada angajării, până la data îndeplinirii condițiilor respective, de o sumă în cuantum de 2.250 lei.

(6) Nu beneficiază de facilitățile prevăzute la alin. (1), (2) și (5):

a) angajatorii care în ultimii 2 ani au fost în raporturi de muncă sau de serviciu cu persoanele angajate din categoriile prevăzute la alin. (1), (2) și (5);

b) angajatorii la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care au calitatea de administrator/asociat la alți angajatori care au beneficiat de cel puțin una dintre facilitățile prevăzute la art. 80 și la alin. (1), (2) și (5) pentru persoanele în situația cărora raporturile de muncă cu angajatorul care a beneficiat de facilități au încetat prin demisie sau ca urmare a acordului părților, conform prevederilor legale, în ultimii 2 ani;

c) angajatorii care la data solicitării acordării facilității se află în situația de insolvență, în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, dizolvare, lichidare ori administrare specială, care au activitățile suspendate sau restricții asupra acestora.

d) angajatorii la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice care sunt rude sau afini până la gradul IV inclusiv cu persoanele care au calitatea de administrator/asociat la alți angajatori care au beneficiat de cel puțin una dintre facilitățile prevăzute la art. 80 și la alin. (1), (2) și (5) pentru persoanele în situația cărora raporturile de muncă cu angajatorul care a beneficiat de facilități au încetat prin demisie sau ca urmare a acordului părților, conform prevederilor legale, în ultimii 2 ani.

(7) Facilitățile prevăzute la alin. (1), (2) și (5) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat de persoanele angajate din categoriile prevăzute la aceste alineate, precum și pentru perioadele în care persoana se află în concediu de odihnă.

(8) Facilitățile prevăzute la alin. (1), (2) și (5) se acordă angajatorilor în situația în care tinerii NEET și persoanele din categoriile menționate sunt înregistrați ca șomeri în evidența agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București*).

ART. 85^{^1}

Angajatorii care beneficiază de subvenționarea locurilor de muncă în condițiile art. 80 sau art. 85 alin. (1) și (2) și care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor încadrate pe aceste locuri de muncă, din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2), anterior

termenelor prevăzute de lege, nu mai pot beneficia de o nouă subvenție din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe o perioadă de 2 ani de la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu.

ART. 85²

Măsurile prevăzute la art. 73², 74, 75, 80 și 85 se finanțează, pe baza principiului adiționalității, conform art. 95 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului și Consiliului din 17 decembrie 2013, din fonduri externe nerambursabile și din fondurile publice naționale aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj.

2. Acordarea de credite în condiții avantajoase

ART. 86

(1) Pentru crearea de noi locuri de muncă prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, precum și activități independente desfășurate de persoane fizice autorizate se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, credite în condiții avantajoase.

(2) Creditele se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi create, pentru o perioadă de cel mult 3 ani, pentru investiții, inclusiv perioada de grație de maximum 6 luni și, respectiv, un an pentru asigurarea producției, cu o dobândă de 50% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(3) În județele în care rata medie anuală a șomajului s-a situat peste rata medie anuală a șomajului pe țară, comunicată de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, creditele se acordă în anul calendaristic următor cu o dobândă de 25% din dobânda de referință a Băncii Naționale a României.

(4) Beneficiară de credite, în condițiile legii, cu dobânda prevăzută la alin. (3) și persoanele în vârstă de până la 30 de ani, care au statut de student pentru prima dată și urmează studiile la cursuri de zi la o instituție de învățământ superior de stat sau particular, autorizată sau acreditată, în condițiile legii.

(5) Creditele prevăzute la alin. (4) se acordă studenților care înființează sau dezvoltă, individual ori împreună cu alți studenți care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (4), întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale sau care desfășoară o activitate economică în calitate de persoană fizică autorizată.

(6) În cazul în care în perioada pentru care a fost acordat creditul intervine cesionarea sau înstrăinarea parțială ori totală, prin orice modalitate, a părților sociale sau a acțiunilor deținute de beneficiarii de credite prevăzuți la alin. (4) către alte persoane decât cele din categoria menționată, aceștia sunt obligați să achite o sumă egală cu diferența dintre dobânda prevăzută la alin. (2) și cea prevăzută la alin. (3).

(7) Beneficiarii de credite acordate în condițiile prevăzute la alin. (2)-(4) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă cel mult 249 de angajați și/sau membri cooperatori cu raporturi de muncă sau de serviciu;

b) activitatea de bază să se realizeze în producție, servicii sau în turism;

c) pe cel puțin 60% din numărul locurilor de muncă nou-create prin înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii ori de unități cooperatiste să fie încadrat personal provenind din rândul șomerilor înregistrați la agențiile pentru ocuparea forței de muncă;

d) personalul încadrat în condițiile prevăzute la lit. c) să fie menținut în activitate cel puțin 3 ani;

e) locurile de muncă avute în vedere la acordarea de credite în condițiile alin. (2)-(4) să nu fie locurile de muncă vacante, rezultate în urma încetării raporturilor de muncă a unor angajați în ultimele 12 luni premergătoare încheierii contractului de creditare.

(8) Șomerii care se obligă să înființeze întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale sau care desfășoară o activitate economică în calitate de persoane fizice autorizate au prioritate la obținerea creditelor în condiții avantajoase.

ART. 86¹

(1) Pentru crearea de noi locuri de muncă pentru șomeri, se pot acorda, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de la capitolul "Împrumuturi", fonduri nerambursabile.

(2) Fondurile nerambursabile se acordă în baza unor proiecte de fezabilitate, proporțional cu numărul de locuri de muncă ce vor fi create.

(3) Fondurile prevăzute la alin. (1) se acordă pentru înființarea sau dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii, unități cooperatiste, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, precum și activități desfășurate de persoane fizice autorizate, care își desfășoară activitatea în localități confruntate cu fenomene de sărăcie și excluziune socială din cauza nivelului ridicat al șomajului.

(4) Localitățile în care se vor acorda fondurile prevăzute la alin. (1), precum și sumele ce vor fi alocate fiecărei localități se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în limitele stabilite prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(5) Fondurile prevăzute la alin. (1) se acordă întreprinderilor mici și mijlocii și unităților cooperatiste, cu condiția ca, pe toate locurile de muncă nou-create, să încadreze în muncă, pe perioadă nedeterminată, șomeri pe care să îi mențină în activitate cel puțin 4 ani, întreprinderilor individuale și întreprinderilor familiale înființate de șomeri, precum și șomerilor care au dobândit calitatea de persoane fizice autorizate să desfășoare, în mod independent, o activitate economică.

ART. 86²

(1) Pentru acordarea creditelor în condiții avantajoase sau a fondurilor nerambursabile prevăzute la art. 86¹, contribuția beneficiarului trebuie să fie de cel puțin 25% din valoarea proiectului de fezabilitate depus.

(2) Creditele în condiții avantajoase și fondurile nerambursabile se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, cu respectarea reglementărilor aplicabile în domeniul ajutorului de minimis.

(3) Beneficiarii de credite acordate în condițiile art. 86 sau de fonduri nerambursabile acordate în condițiile art. 86¹ au obligația de a menține locurile de muncă nou create pentru o perioadă minimă de 5 ani.

ART. 87

(1) Sumele totale care pot fi utilizate pentru acordarea de credite în condiții avantajoase, respectiv de fonduri nerambursabile, precum și cuantumul maxim al acestora, ce pot fi acordate unui beneficiar, se vor stabili prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(2) Întreprinderile familiale pot primi credite în condiții avantajoase sau fonduri nerambursabile, proporțional cu numărul membrilor acestora, iar întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale și persoanele fizice autorizate care desfășoară activități economice,

proporțional cu numărul persoanelor angajate sau, după caz, pentru finanțarea propriului loc de muncă.

(3) Întreprinderile familiale, întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale și persoanele fizice autorizate care desfășoară activități economice pot primi credite, în condiții avantajoase, dacă cel puțin unul dintre membrii întreprinderii familiale, respectiv întreprinzătorul titular al unei întreprinderi individuale și persoana fizică autorizată sunt asigurate în sistemul asigurărilor pentru șomaj și au realizat un stagiul de cotizare de cel puțin 12 luni în ultimele 24 de luni premergătoare datei solicitării creditului.

(4) Întreprinderile familiale, întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale și persoanele fizice autorizate care desfășoară activități economice pot primi fonduri nerambursabile dacă cel puțin unul dintre membrii întreprinderii familiale, respectiv întreprinzătorul titular al unei întreprinderi individuale și persoana fizică autorizată au realizat un stagiul total de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj, de minimum 24 de luni.

ART. 88

(1) În cazul în care persoanelor angajate din rândul șomerilor le încetează raporturile de muncă anterior împlinirii celor 3 ani, respectiv 4 ani de la încadrare, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 60 de zile calendaristice de la data încetării raporturilor de muncă, să încadreze șomerii pe locurile de muncă devenite vacante*).

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine angajatorilor și în situația în care persoanele angajate pe noile locuri de muncă create nu provin din rândul șomerilor, pentru cei care beneficiază de credite în condiții avantajoase.

(3) Pe perioada derulării contractului angajatorul nu poate reduce numărul de posturi existent în unitate la data acordării creditului sau a fondului nerambursabil.

(4) În cazul în care unul dintre posturile existente la data acordării creditului sau a fondului nerambursabil devine vacant, angajatorul este obligat ca, în termen de maximum 45 de zile calendaristice de la data la care postul devine vacant, să încadreze alte persoane pe locurile de muncă devenite vacante*).

ART. 89

(1) În cazul nerespectării condiției prevăzute la art. 86 alin. (7) lit. c), angajatorul va suporta o penalitate egală cu mărimea creditului acordat pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat.

(2) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 86² alin. (3) și art. 88 alin. (1) și (2), angajatorul va suporta o penalitate egală cu valoarea fondului nerambursabil, respectiv cu mărimea creditului acordat, pentru fiecare loc de muncă creat și neocupat, proporțional cu numărul de luni neocupate.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la art. 88 alin. (3) și (4), angajatorul va suporta o penalitate egală cu o parte din mărimea creditului, respectiv a fondului nerambursabil, care s-a acordat, potrivit legii, pentru un număr de locuri de muncă nou-create, egal cu cel al locurilor de muncă desființate sau devenite vacante, proporțională cu ponderea perioadei în care nu s-a respectat această obligație în totalul perioadei prevăzute pentru menținerea sau ocuparea locurilor de muncă, la care, în cazul creditelor, se adaugă dobânda aferentă.

ART. 90

(1) Beneficiarii de credite în condiții avantajoase pot solicita din nou credite din bugetul asigurărilor pentru șomaj dacă au achitat integral creditele în condiții avantajoase obținute anterior, inclusiv dobânzile aferente.

(2) Beneficiarii unui fond nerambursabil nu mai au dreptul să primească un nou fond nerambursabil.

ART. 91

(1) Administrarea sumelor alocate din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru acordarea de credite în condiții avantajoase sau fonduri nerambursabile se face de bănci sau de agenții autorizate potrivit legii, cu care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă încheie contracte în condițiile prevăzute de lege.

(2) Banca sau agenția de credite care administrează fonduri pentru acordarea de credite în condiții avantajoase poartă răspunderea pentru rambursarea sumelor la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Taxele și comisioanele pe care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă le datorează băncii sau agenției de credit pentru administrarea fondurilor pentru acordarea de credite în condiții avantajoase se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 92

(1) Procedura și criteriile de acordare a fondurilor nerambursabile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Condițiile de acordare și rambursare a creditelor, de acordare a fondurilor nerambursabile, modul de stabilire a garanțiilor, organizarea și desfășurarea licitațiilor pentru desemnarea băncilor și agențiilor autorizate să acorde credite, respectiv fonduri nerambursabile, din bugetul asigurărilor pentru șomaj se vor stabili prin norme metodologice comune ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale și Băncii Naționale a României.

SECȚIUNEA 3¹

Promovarea participării pe piața muncii a tinerilor cu risc de marginalizare socială

ART. 93¹

Promovarea participării pe piața muncii a tinerilor cu risc de marginalizare socială, prevăzuți la art. 5 punctul IV³, se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin:

- a) acompaniament social personalizat;
- b) activități de informare și promovare a intereselor tinerilor cu risc de marginalizare socială în rândul angajatorilor;
- c) subvenționarea locului de muncă.

ART. 93²

(1) Acompaniamentul social personalizat, prevăzut la art. 93¹ lit. a), se realizează de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prin intermediul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, în baza unui contract de solidaritate, și constituie un ansamblu de servicii care se acordă în mod gratuit tinerilor cu risc de marginalizare socială și constau în:

a) informare și consiliere profesională;
b) mediere a muncii;
c) plasare în muncă la un angajator a cărui ofertă de loc de muncă a fost selectată ca fiind corespunzătoare pregătirii profesionale și altor condiții cuprinse în dosarul întocmit la înregistrarea ca persoană în căutarea unui loc de muncă, în evidența agenției pentru ocuparea forței de muncă.

(2) Contractul de solidaritate prevăzut la alin. (1) se încheie între agenția pentru ocuparea forței de muncă teritorială și tânăr pe o durată de până la 3 ani, dar nu mai puțin de un an, în condițiile în care, la data încheierii contractului de solidaritate, tânărul nu a împlinit vârsta de 26 de ani.

(3) Modelul contractului de solidaritate se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi.

ART. 93³

Activitățile de informare și promovare a intereselor tinerilor cu risc de marginalizare socială în rândul angajatorilor, în vederea integrării pe piața muncii a acestor categorii de persoane, vizează:

a) conștientizarea și promovarea prevederilor legii în rândul actorilor regionali, locali și al partenerilor sociali;
b) diseminarea informațiilor privind avantajele încadrării în muncă a acestor categorii de persoane;
c) interacțiunea directă cu angajatorii care dispun de locuri de muncă vacante;
d) identificarea de angajatori de inserție.

ART. 93⁴

(1) Angajatorii care încadrează tineri cu risc de marginalizare socială, prevăzuți la art. 5 pct. IV³, și care beneficiază de acompaniament social personalizat în baza unui contract de solidaritate, denumiți angajatori de inserție, beneficiază lunar, conform prevederilor legale, pentru fiecare persoană din această categorie, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o sumă egală cu salariul de bază stabilit la data angajării tinerilor, dar nu mai mult de patru ori valoarea indicatorului social de referință, în vigoare la data încadrării în muncă, până la expirarea duratei contractului de solidaritate.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se acordă în situația în care:

a) încadrarea în muncă se realizează în condițiile prevăzute de Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza unui contract individual de muncă pe perioadă determinată, până la expirarea duratei contractului de solidaritate sau a unui contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată;
b) locul de muncă pe care este încadrat tânărul este un loc de muncă vacant, care a fost comunicat agenției pentru ocuparea forței de muncă teritoriale;
c) sunt îndeplinite și alte condiții prevăzute de dispozițiile legale, stabilite potrivit prevederilor art. 95, pentru acordarea acestei sume.

(3) Nu beneficiază de suma prevăzută la alin. (1):

a) angajatorii care în ultimii 2 ani au fost în raporturi de muncă sau de serviciu cu persoanele angajate din categoriile prevăzute la acest alineat;

b) angajatorii la care calitatea de administrator/asociat este deținută de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care au calitatea de administrator/asociat la alți angajatori care au beneficiat de cel puțin una dintre facilitățile prevăzute la art. 80 și art. 85 alin. (1) și (2) pentru persoanele în situația cărora raporturile de muncă cu angajatorul care a beneficiat de facilități au încetat prin demisie sau ca urmare a acordului părților, conform prevederilor legale, în ultimii 2 ani;

c) angajatorii care la data solicitării acordării sumei se află în situația de insolvență, în procedură de executare silită, reorganizare judiciară, faliment, dizolvare, lichidare ori administrare specială, care au activitățile suspendate sau restricții asupra acestora.

ART. 93⁵

Angajatorii care încetează raporturile de muncă ale tinerilor cu risc de marginalizare socială, anterior datei la care expiră perioada pentru care a fost încheiat contractul de solidaritate, sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă teritoriale sumele încasate de la bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru fiecare tânăr cu risc de marginalizare pentru care a încetat raportul de muncă anterior datei menționate, plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data încetării raporturilor de muncă, dacă încetarea acestora a avut loc din motivele prevăzute la art. 83 alin. (2) lit. a).

ART. 93⁶

(1) Dacă la data expirării perioadei pentru care a fost încheiat contractul de solidaritate angajatorul de inserție menține raportul de muncă cu tânărul care a fost încadrat în condițiile art. 93⁴, atunci beneficiază lunar, conform prevederilor legale, pentru această persoană, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de o sumă în cuantum de 50% din indemnizația de șomaj cuvenită conform legii, pe care tânărul ar fi primit-o dacă raporturile de muncă ar fi încetat la acea dată din motive neimputabile persoanei.

(2) Valoarea indicatorului social de referință, avută în vedere la calculul indemnizației de șomaj la care tânărul prevăzut la alin. (1) ar fi avut dreptul în condițiile legii, dacă raporturile de muncă ar fi încetat la acea dată din motive neimputabile persoanei, este valoarea indicatorului social de referință în vigoare la data respectivă.

(3) Suma prevăzută la alin. (1) se acordă angajatorului pe perioada menținerii raporturilor de muncă, dar nu mai mult de 2 ani.

ART. 93⁷

(1) Sumele prevăzute la art. 93⁴ și 93⁶ se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna respectivă de persoana pentru care se acordă aceste sume, inclusiv pe perioada concediului de odihnă.

(2) Pentru perioada în care raporturile de muncă ale persoanei prevăzute la alin. (1) sunt suspendate, sumele prevăzute la art. 93⁴ și 93⁶ nu se acordă.

(3) Modalitatea privind accesul tinerilor cu risc de marginalizare socială la acompaniamentul social personalizat realizat de agenția pentru ocuparea forței de muncă

teritorială, precum și acordarea sumelor prevăzute la art. 93⁴ și 93⁶ se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

ART. 93⁸

(1) Tinerii cu risc de marginalizare socială, care au încheiat cu agenția pentru ocuparea forței de muncă teritorială un contract de solidaritate și cărora, anterior datei de expirare a acestuia, le încetează raportul de muncă la primul angajator de inserție, se pot încadra la un alt angajator de inserție cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, până la expirarea duratei contractului de solidaritate, sau cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(2) Cel de-al doilea angajator de inserție beneficiază lunar, conform prevederilor legale, pentru fiecare persoană din această categorie, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, de suma prevăzută la art. 93⁴ alin. (1), până la expirarea duratei contractului de solidaritate.

ART. 94

Abrogat.

SECȚIUNEA a 4-a

Prevederi finale

ART. 95

(1) Procedurile privind accesul la măsurile pentru stimularea ocupării forței de muncă, modalitățile de finanțare și instrucțiunile de implementare a acestora vor fi elaborate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, vor fi avizate de Ministerul Muncii și Justiției Sociale și vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(1¹) Măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru a căror acordare se prevede, potrivit dispozițiilor legale, încheierea de contracte sau convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, se acordă în limita sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație, cu respectarea prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă finanțate, potrivit prevederilor prezentei legi, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru a căror acordare se prevede, potrivit dispozițiilor legale, încheierea de contracte sau convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, nu se acordă angajatorilor instituții și autorități publice, așa cum sunt ele definite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

(1³) Angajatorii care încadrează în muncă persoane care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru acordarea a două sau mai multor măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă a căror finanțare se asigură din bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform prevederilor legale, pot beneficia, pentru persoanele respective, opțional, numai de una din măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă prevăzute de lege.

(1⁴) Sumele cuvenite pentru măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru a căror acordare se prevede, potrivit dispozițiilor legale,

încheierea de convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, nu se deduc de către angajator din contribuția asiguratorie pentru muncă prevăzută de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se acordă de către agențiile pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(1⁵) Abrogat.

(2) Măsurile de sprijin de natura ajutorului de stat, în sensul art. 87 alin. (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, prevăzute în prezenta lege, se vor acorda în conformitate cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

(3) Acordarea facilităților de natura ajutorului de minimis, prevăzute de prezenta lege, se face în baza schemelor de ajutor de minimis, elaborate cu respectarea reglementărilor în domeniu, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

ART. 96

(1) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă întocmește la sfârșitul fiecărui an bilanțuri de ocupare, prin care se evidențiază efectele măsurilor de stimulare a ocupării, realizate în perioada respectivă.

(2) Conținutul-cadru al bilanțurilor de ocupare se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(3) Bilanțurile de ocupare, pe județe și la nivel național, se publică în primul semestru al anului următor în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

CAP. VI

Instituții și responsabilități în aplicarea prezentei legi

SECȚIUNEA 1

Instituții și organizații implicate în realizarea prevederilor prezentei legi

ART. 97

Pentru realizarea obiectivelor și măsurilor prevăzute de prezenta lege Guvernul aprobă strategii, planuri și programe naționale, în profil de ramură și teritorial.

ART. 98

Instituțiile implicate în realizarea prevederilor prezentei legi sunt:

- a) Ministerul Muncii și Justiției Sociale;
- b) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- c) ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
- d) organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național;
- e) prefecturile și autoritățile administrației publice locale;
- f) Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă.

ART. 99

Ministerul Muncii și Justiției Sociale are în domeniul ocupării forței de muncă următoarele atribuții:

- a) urmărește tendințele de pe piața muncii și elaborează strategii, prognoze și programe naționale privind ocuparea forței de muncă, formarea profesională a șomerilor și egalitatea de șanse pe piața muncii;
- b) elaborează și avizează proiectele de acte normative în domeniul ocupării, formării profesionale, promovării egalității de șanse pe piața muncii;
- c) elaborează proiectul bugetului asigurărilor pentru șomaj;
- d) delegă anual atribuțiile de ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform legii;
- e) urmărește, pe baza rapoartelor trimestriale și anuale, execuția bugetului asigurărilor pentru șomaj și exercită controlul asupra realizării politicilor, strategiilor, planurilor și programelor privind forța de muncă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;
- f) împreună cu alte ministere și organe de specialitate realizează și actualizează Clasificarea ocupațiilor din România, ținând seama de schimbările în structura economică și socială a țării și de cerințele alinierii la standardele internaționale în domeniu;
- g) promovează programe, propune acorduri și implementează proiecte de colaborare internațională în domeniile ocupării, formării profesionale și egalității de șanse pe piața muncii;
- h) stabilește indicatorii de performanță managerială și nivelul acestora, în baza cărora se încheie, anual, contractul de performanță managerială cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

ART. 100

(1) Realizarea politicilor, strategiilor, planurilor și programelor privind ocuparea forței de muncă și formarea profesională a șomerilor se desfășurează, în principal, prin intermediul Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(2) Pentru realizarea serviciilor de ocupare și formare profesională Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă va respecta:

a) accesul nediscriminatoriu la serviciile prestate în domeniul ocupării și formării profesionale;

b) neutralitatea în posibilele interese divergente dintre angajatori și forța de muncă;

c) orientarea activității către nevoile persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă și ale angajatorilor care se adresează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin întocmirea planurilor individuale de acțiune și promovarea unor servicii rapide și de calitate;

d) respectarea caracterului concurențial al activităților de pe piața muncii;

e) confidențialitatea datelor personale ale persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă înregistrate în evidența Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) transparența în activitatea desfășurată și în privința rezultatelor obținute;

g) descentralizarea serviciilor și a procesului de luare a deciziilor;

h) adaptabilitatea serviciilor la modificările din mediul social și economic.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal se face cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 101

Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă prezintă Ministerului Muncii și Justiției Sociale rapoarte trimestriale și anuale privind executarea bugetului asigurărilor pentru șomaj și realizarea indicatorilor de performanță managerială stabiliți prin contractul anual de performanță managerială.

ART. 102

(1) Ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, prin strategiile și politicile elaborate în domeniile pe care le coordonează, trebuie să asigure creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.

(2) În vederea realizării obiectivelor prevăzute la alin. (1) ministerele și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale pot propune în cadrul Comisiei Naționale de Promovare a Ocupării Forței de Muncă strategii, programe și proiecte de acte normative privind ocuparea și formarea profesională a forței de muncă.

ART. 103

(1) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale, reprezentative la nivel național, participă în condițiile prevăzute de lege la elaborarea și implementarea programelor și măsurilor privind piața muncii.

(2) Organizațiile sindicale și asociațiile patronale reprezentative la nivel național vor fi consultate la elaborarea de acte normative care privesc ocuparea forței de muncă.

ART. 104

Prefecturile și autoritățile administrației publice locale au obligația să monitorizeze evoluțiile de pe piața muncii în plan teritorial, să participe activ la elaborarea și realizarea măsurilor de îmbunătățire a ocupării persoanelor neîncadrate în muncă și să sprijine activitatea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă.

SECȚIUNEA a 2-a

Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă

ART. 105

Se înființează Comisia Națională de Promovare a Ocupării Forței de Muncă, denumită în continuare Comisia Națională de Ocupare.

ART. 106

Comisia Națională de Ocupare are, în principal, următoarele atribuții:

a) supune atenției Guvernului strategii și politici pentru creșterea nivelului și calității ocupării forței de muncă, în corelație cu programele de dezvoltare economică și socială, pe baza cerințelor la nivel național și european;

b) stabilește direcțiile dezvoltării resurselor umane la nivel național, în profil de ramură și teritorial;

c) asigură armonizarea programelor de dezvoltare a resurselor umane finanțate din fonduri publice sau din alte surse;

d) face propuneri pentru elaborarea unor acte normative privind ocuparea forței de muncă și de îmbunătățire a legislației în acest domeniu;

e) pe baza tendințelor dezvoltării economice și sociale și a evoluțiilor pe piața muncii, face propuneri pentru inițierea unor măsuri proactive de combatere a șomajului prin politici fiscale, ajustări structurale, reconversie profesională.

ART. 107

(1) Comisia Națională de Ocupare este alcătuită din reprezentanți ai ministerelor, agențiilor și departamentelor din subordinea Guvernului sau autonome, la nivel de secretar de stat, și din președinții organizațiilor sindicale și asociațiilor patronale reprezentative la nivel național.

(2) Președintele Comisiei Naționale de Ocupare este ministrul muncii și justiției sociale.

(3) Componența Comisiei Naționale de Ocupare va fi stabilită pe baza nominalizărilor din partea ministerelor, sindicatelor și patronatelor și se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale.

(4) Secretariatul Comisiei Naționale de Ocupare este asigurat de direcția cu atribuții în domeniul ocupării forței de muncă din cadrul Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

ART. 108

Comisia Națională de Ocupare poate propune elaborarea de către instituțiile de specialitate a unor studii, rapoarte și analize privind piața muncii, care pot fi finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau din alte surse de finanțare.

ART. 109

Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale de Ocupare este elaborat de Ministerul Muncii și Justiției Sociale și este supus spre aprobare acesteia.

CAP. VII

Răspunderea juridică

ART. 110

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală.

ART. 111

Abrogat.

ART. 112

Abrogat.

ART. 113

Constituie contravenție următoarele fapte:

- a) nerespectarea prevederilor art. 10;
- b) neutilizarea Clasificării ocupațiilor din România prevăzute la art. 15;
- c) abrogată;
- d) abrogată;
- e) nerespectarea prevederilor art. 41 alin. (2);
- f) nerespectarea prevederilor art. 50;
- g) nerespectarea prevederilor art. 100 alin. (2) lit. e);
- h) necomunicarea datelor și informațiilor, altele decât cele prevăzute la lit. k), solicitate în scris de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă sau agențiile pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege;
- i) furnizarea, fără acreditarea prevăzută de lege, a serviciilor pentru stimularea ocupării forței de muncă.
- j) neeliberarea de către angajator, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu, a documentelor prevăzute de legislația în vigoare, necesare pentru certificarea stagiului de cotizare realizat în sistemul asigurărilor pentru șomaj și stabilirea dreptului la indemnizație de șomaj.
- k) necomunicarea datelor, informațiilor, precum și neprezentarea tuturor înscrisurilor și oricăror altor date și documente solicitate de organele de control ale agențiilor pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, în timpul desfășurării controlului și în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege;
- l) nedeplinirea, la solicitarea agențiilor pentru ocuparea forței de muncă teritoriale, a declarației lunare privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată la bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2011.
- m) neeliberarea documentelor prevăzute de legislația în vigoare de către angajator persoanelor care doresc să beneficieze sau beneficiază de drepturi bănești care se acordă conform prevederilor prezentei legi.

ART. 114

(1) Contravențiile prevăzute la art. 113 se sancționează după cum urmează:

- a) cele prevăzute la lit. a), b), f), h), j) și m), cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei;

b) cele prevăzute la lit. e), g), i), k) și l), cu amendă de la 5.000 de lei la 10.000 de lei;
c) abrogată;

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), această posibilitate fiind expres menționată în procesul-verbal.

ART. 115

Amenzile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice.

ART. 116

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 113 se realizează de organele de control ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Inspecției Muncii, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și de către alte organe care, potrivit legii, au dreptul să efectueze control.

(2) Organele de control măsuri active ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și ale structurilor sale teritoriale vor constata și vor sancționa contravențiile prevăzute la art. 113 lit. a), d), e), h), i), j) și k), precum și contravenția prevăzută la lit. f), în ceea ce privește nerespectarea art. 50 alin. (3).

(3) În situația în care Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile sale teritoriale, constată contravenția prevăzută la art. 113 lit. c), sesizează Agenția Națională de Administrare Fiscală în vederea aplicării sancțiunii prevăzute de lege.

ART. 116¹

Controlul respectării obligațiilor privind încadrarea în muncă și menținerea raporturilor de muncă, asumate de angajatorii care au beneficiat de subvenții, credite sau fonduri nerambursabile din bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și de facilități în temeiul art. 93, se efectuează de către organele de control măsuri active din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, care vor constata și vor aplica, după caz, sancțiunile prevăzute de prezenta lege.

ART. 117

Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi constituie venituri la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 118

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

ART. 119

(1) Litigiile rezultate ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

(2) Litigiile privind stabilirea și plata indemnizației de șomaj se soluționează în regim de urgență, potrivit normelor procedurale prevăzute pentru conflictele de drepturi, chiar dacă prin lege specială se prevede altfel.

CAP. VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 120

(1) Persoanele care solicită dreptul la ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi beneficiază de acest drept în cuantumul, pe durata și în condițiile stabilite de Legea nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În aceleași condiții beneficiază persoanele prevăzute la alin. (1) de drepturile care le-au fost suspendate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi și care au fost repuse în plată după această dată.

ART. 121

Plata ajutoarelor de șomaj acordate potrivit Legii nr. 1/1991 republicată, cu modificările ulterioare, și a sumelor acordate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997 privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

ART. 122

(1) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutor de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar repunerea în plată a acestui drept are loc înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, beneficiază de ajutorul de șomaj stabilit.

(2) Persoanele cărora li s-a stabilit ajutorul de șomaj și a fost suspendat pe perioada acordării plăților compensatorii, potrivit legii, iar data repunerii în plată este ulterioară datei intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj stabilită în condițiile acestei legi.

ART. 123

Persoanele fizice sau juridice care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au încadrat absolvenți în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997, beneficiază de aceste măsuri în condițiile stabilite de această ordonanță de urgență.

ART. 124

Persoanele disponibilizate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/1999

privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, cu modificările și completările ulterioare, după data intrării în vigoare a prezentei legi, în cadrul unor etape prevăzute în programe de restructurare aprobate sau contracte de vânzare/cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de indemnizație de șomaj în condițiile prevăzute de prezenta lege.

ART. 125

Indemnizația de șomaj se plătește titularului ori mandatarului acestuia stabilit prin procura specială.

ART. 126

Cererile pentru acordarea indemnizației de șomaj, precum și toate actele procedurale în legătură cu stabilirea acestui drept sunt scutite de orice fel de taxă de timbru.

ART. 127

(1) Indemnizația de șomaj și celelalte drepturi stabilite prin prezenta lege, cu excepția celor prevăzute la art. 72-75 și 80, se reactualizează ori de câte ori se modifică valoarea indicatorului social de referință.

(2) Valoarea indicatorului social de referință se poate modifica prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de creștere a prețurilor de consum prognozat an/an anterior.

ART. 128

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 martie 2002.

ART. 129

În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în propunerilor Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, va elabora norme metodologice de aplicare a acesteia, precum și criteriile de acreditare a furnizorilor de servicii prevăzute la art. 55 și 56, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.

ART. 130

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 1/1991

privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 14 septembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 35/1997

privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 iulie 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 162/1997

, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 24 octombrie 1997;

c) Hotărârea Guvernului nr. 456/1997

cu privire la aprobarea Normelor pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/1997

privind măsurile de stimulare a persoanelor fizice și juridice pentru încadrarea în muncă a absolvenților instituțiilor de învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 27 august 1997;

d) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 307/1994

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind procedura de primire și soluționare a cererilor de plată a ajutorului de șomaj, a ajutorului de integrare profesională și a alocației de sprijin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 23 noiembrie 1994;

e) Hotărârea Guvernului nr. 288/1991

privind calificarea, recalificarea și perfecționarea pregătirii profesionale a șomerilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 20 februarie 1996;

f) Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 435/1995

pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, desfășurarea și absolvirea cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare și a altor forme de pregătire profesională a șomerilor și a Normelor de înființare, organizare și funcționare a centrelor de calificare, recalificare și perfecționare a șomerilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 15 martie 1996;

g) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ